

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

65. årgang

8. august 2022

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2022/C 303/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2022/C 303/02	Sag C-267/20: Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. juni 2022 — AB Volvo og DAF TRUCKS NV mod RM (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial — León — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — karteller — artikel 101 TEUF — direktiv 2014/104/EU — artikel 10, 17 og 22 — erstatningssøgsmål vedrørende overtrædelser af Den Europæiske Unions konkurrenceret — forældelsesfrist — afkræftelig formodning om skade — opgørelse af det lidte tab — for sen gennemførelse af direktivet — tidsmæssig anvendelse — materielle og processuelle bestemmelser)	2
2022/C 303/03	Sag C-534/20: Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. juni 2022 — Leistriz AG mod LH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger — forordning (EU) 2016/679 — artikel 38, stk. 3, andet punktum — databeskyttelsesrådgiver — forbud mod, at en dataansvarlig eller en databehandler afskediger eller straffer en databeskyttelsesrådgiver for at udføre sine opgaver — retsgrundlag — artikel 16 TEUF — krav om funktionel uafhængighed — national lovgivning, der forbyder afskedigelse af en databeskyttelsesrådgiver uden en vægtig grund)	3

2022/C 303/04	Sag C-577/20: Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. juni 2022 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland) — Sag anlagt af A (Præjudiciel forelæggelse – anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer – direktiv 2005/36/EF – artikel 2 – anvendelsesområdet – artikel 13, stk. 2 – lovregulerede erhverv – betingelser for at få adgang til titlen psykoterapeut i en medlemsstat på grundlag af et eksamensbevis i psykoterapi udstedt af et universitet etableret i en anden medlemsstat – artikel 45 TEUF og 49 TEUF – fri bevægelighed og etableringsfrihed – vurdering af spørgsmålet om ligestilling af den omhandlede uddannelse – artikel 4, stk. 3, TEU – princippet om loyalt samarbejde mellem medlemsstaterne – værtsmedlemsstatens anfægtelse af det kundskabs- og kvalifikationsniveau, som kan formodes opnået på grundlag af et eksamensbevis udstedt i en anden medlemsstat – betingelser)	3
2022/C 303/05	Sag C-596/20: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 16. juni 2022 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék — Ungarn) — DuoDecad Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 2, 24 og 43 – stedet for levering af ydelser – tekniske supporttjenesteydelser leveret til et selskab med hjemsted i en anden medlemsstat – misbrug af rettilighed – bedømmelse af de faktiske omstændigheder – inkompetence)	4
2022/C 303/06	Sag C-661/20: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 22. juni 2022 — Europa-Kommissionen mod Den Slovakiske Republik (Traktatbrud – direktiv 92/43/EØF – artikel 6, stk. 2 og 3 – bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter – direktiv 2009/147/EF – artikel 4, stk. 1 – beskyttelse af vilde fugle – tjuren (Tetrao urogallus) – skovforvaltningsprogrammer – akutte fældninger – vurdering med hensyn til virkningerne heraf – Natura 2000-lokaliteter – særligt beskyttede områder, der er udpeget til beskyttelse af tjuren – manglende foranstaltninger med henblik på at forebygge forringelse af levesteder og særlige beskyttelsesforanstaltninger i visse områder)	5
2022/C 303/07	Sag C-700/20: Domstolens dom (Store Afdeling) af 20. juni 2022 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales) og Queen's Bench Division (Commercial Court) (appeldomstol (England og Wales) (handelssager) — Det Forenede Kongerige) — London Steam-Ship Owners' Mutual Insurance Association Limited mod Kingdom of Spain [Præjudiciel forelæggelse – samarbejde på det civil- og handelsretlige område – forordning (EF) nr. 44/2001 – anerkendelse af en retsafgørelse truffet i en anden medlemsstat – grunde til at afslå anerkendelse – artikel 34, nr. 3) – afgørelse, der er uforenelig med en retsafgørelse, der tidligere er truffet mellem de samme parter i den medlemsstat, som anmodningen rettes til – betingelser – spørgsmålet, om den tidligere trufne afgørelse, der gengiver indholdet af en voldgiftsafgørelse, er i overensstemmelse med bestemmelserne i og de grundlæggende formål med forordning (EF) nr. 44/2001 – artikel 34, nr. 1) – anerkendelse, der åbenbart vil stride mod grundlæggende retsprincipper i den medlemsstat, som anmodningen rettes til – betingelser]	6
2022/C 303/08	De forenede sager C-65/21 P og C-73/21 P — C-75/21 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. juni 2022 — SGL Carbon SE (C-65/21 P), Química del Nalón SA, tidligere Industrial Química del Nalón SA (C-73/21 P), Deza a.s. (C-74/21 P) og Bilbaína de Alquitranes SA, (C-75/21 P) mod Europa-Kommissionen, Kongeriget Spanien og Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (Appeller – miljø – forordning (EF) nr. 1272/2008 – klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger – forordning (EU) nr. 944/2013 – klassificering af beg, kultjære-, højtemperaturs- som et stof med akut toksicitet for vandmiljøet i kategori 1 (H400) og med kronisk toksicitet for vandmiljøet i kategori 1 (H410) – annullation – erstatningssøgsmål)	7
2022/C 303/09	Sag C-229/21: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. juni 2022 — Port de Bruxelles SA og Région de Bruxelles-Capitale mod Infrabel SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Bruxelles — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse – det transeuropæiske transportnet – forordning (EU) nr. 1315/2013 – artikel 15, stk. 1 – infrastrukturer for transport ad indre vandveje – indlandshavne – krav om for en medlemsstat at forbinde indlandshavne med vej- eller jernbanetransportinfrastrukturer – nedlæggelse af forbindelsen med en af disse to typer transportinfrastruktur – betingelser)	7

2022/C 303/10	Sag C-376/21: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 16. juni 2022 — Zamestnik-ministar na regionalno razvitiu i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashtia organ na Operativna programa »Regioni v rastezh« 2014-2020 mod Obshtina Razlog (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien) [Præjudiciel forelæggelse – offentlige udbud – forordning (EU, Euratom) 2018/1046 – forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 – uanvendelighed på offentlige udbud, der foretages af medlemsstater, og som finansieres af midler fra de europæiske struktur- og investeringsfonde – direktiv 2014/24/EU – direkte og ubetinget henvisning i national ret til EU-retlige bestemmelser – anvendelse på en kontrakt, hvis anslåede værdi er lavere end den i direktivet fastsatte tærskel – artikel 32, stk. 2, litra a) – en ordregivende myndigheds mulighed for at opfordre en enkelt økonomisk aktør til at deltage i et udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse efter at have konstateret, at et tidligere offentligt udbud var resultatløst – forpligtelse til at bevare de oprindelige aftalevilkår uden at indføre væsentlige ændringer]	8
2022/C 303/11	Sag C-728/21: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 28. juni 2022 — OF mod Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 – beskyttelse af Unionens finansielle interesser – uregelmæssigheder vedrørende EU-retten – retsforfølgning – forældelsesfrist – afbrydelse – handling, som vedrører undersøgelse eller retsforfølgning af en uregelmæssighed – begreb – kontrolrapport, der fastslår, at der foreligger en uregelmæssighed)	9
2022/C 303/12	Sag C-3/22 P: Appel iværksat den 3. januar 2022 af Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior, SL til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 22. oktober 2021 i sag T-22/21, Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior mod Kommissionen	10
2022/C 303/13	Sag C-153/22 P: Appel iværksat den 2. marts 2022 af Legero Schuhfabrik GmbH til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 15. december 2021 i sag T-683/20 — Legero Schuhfabrik GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret	10
2022/C 303/14	Sag C-154/22 P: Appel iværksat den 2. marts 2022 af Legero Schuhfabrik GmbH til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 15. december 2021 i sag T-682/20, Legero Schuhfabrik GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret	10
2022/C 303/15	Sag C-252/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Târgu-Mureş (Rumænien) den 8. april 2022 — Societatea Civilă Profesională de AB & CD mod Consiliul Judeţean Suceava, Preşedintele Consiliului Judeţean Suceava, Agenţia pentru Protecţia mediului Bacău og Consiliul Local al Comunei Pojorâta	11
2022/C 303/16	Sag C-266/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Bucureşti (Rumænien) den 20. april 2022 — CRRC Qingdao Sifang CO LTD og Astra Vagoane Călători SA mod Autoritatea pentru Reformă Feroviară og Alstom Ferroviaria SpA	12
2022/C 303/17	Sag C-269/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 21. april 2022 — straffesag mod IP, DD, ZI, SS og HYA	12
2022/C 303/18	Sag C-283/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresný súd Prešov (Slovakiet) den 26. april 2022 — DZ, EO, YV, YE og MP mod Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky	13
2022/C 303/19	Sag C-286/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie (Belgien) den 28. april 2022 — KBC Verzekering NV mod P&V Verzekeringen CVBA	14
2022/C 303/20	Sag C-314/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 11. maj 2022 — »Consortium Remi Group« AD mod Direktor na Direktsia »Obzjalvane i danatjno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prichodite	14
2022/C 303/21	Sag C-325/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad — Varna (Bulgarien) den 13. maj 2022 — TS og HI mod Ministar na zemedelieto, chranite i gorite	15
2022/C 303/22	Sag C-341/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 25. maj 2022 — Feudi di San Gregorio Aziende Agricole SpA mod Agenzia delle Entrate	16
2022/C 303/23	Sag C-359/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court (Irland) den 3. juni 2022 — AHY mod The Minister for Justice	17

2022/C 303/24	Sag C-363/22 P: Appel iværksat den 6. juni 2022 af Planistat Europe og Hervé-Patrick Charlot til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 6. april 2022 i sag T-735/20, Planistat Europe og Charlot mod Kommissionen	18
2022/C 303/25	Sag C-367/22 P: Appel iværksat den 7. juni 2022 af Air Canada til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 30. marts 2022 i sag T-326/17, Air Canada mod Kommissionen . . .	19
2022/C 303/26	Sag C-368/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vestre Landsret (Danmark) den 8. juni 2022, Skatteministeriet mod Danish Fluid System Technologies A/S	20
2022/C 303/27	Sag C-369/22 P: Appel iværksat den 8. juni 2022 af Air France SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 30. marts 2022 i sag T-338/17, Air France mod Europa-Kommissionen	21
2022/C 303/28	Sag C-370/22 P: Appel iværksat den 8. juni 2022 af Air France-KLM til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 30. marts 2022 i sag T-337/17, Air France-KLM mod Europa-Kommissionen	21
2022/C 303/29	Sag C-375/22 P: Appel iværksat den 9. juni 2022 af LATAM Airlines Group SA og Lan Cargo SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 30. marts 2022 i sag T-344/17, Latam Airlines Group og Lan Cargo mod Kommissionen	22
2022/C 303/30	Sag C-378/22 P: Appel iværksat den 9. juni 2022 af British Airways plc til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 30. marts 2022 i sag T-341/17, British Airways mod Kommissionen	23
2022/C 303/31	Sag C-379/22 P: Appel iværksat den 9. juni 2022 af Singapore Airlines Ltd og Singapore Airlines Cargo Pte Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 30. marts 2022 i sag T-350/17, Singapore Airlines og Singapore Airlines Cargo mod Kommissionen	24
2022/C 303/32	Sag C-380/22 P: Appel iværksat den 9. juni 2022 af Deutsche Lufthansa AG, Lufthansa Cargo AG og Swiss International Air Lines AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 30. marts 2022 i sag T-342/17, Deutsche Lufthansa m.fl. mod Kommissionen	25
2022/C 303/33	Sag C-381/22 P: Appel iværksat den 9. juni 2022 af Japan Airlines Co. Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 30. marts 2022 i sag T-340/17, Japan Airlines mod Kommissionen	26
2022/C 303/34	Sag C-382/22 P: Appel iværksat den 9. juni 2022 af Cathay Pacific Airways Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 30. marts 2022 i sag T-343/17, Cathay Pacific Airways mod Kommissionen	27
2022/C 303/35	Sag C-384/22: Sag anlagt den 9. juni 2022 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien . . .	28
2022/C 303/36	Sag C-385/22 P: Appel iværksat den 13. juni 2022 af Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 30. marts 2022 i sag T-325/17, Koninklijke Luchtvaart Maatschappij mod Kommissionen	29
2022/C 303/37	Sag C-386/22 P: Appel iværksat den 13. juni 2022 af Martinair Holland NV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 30. marts 2022 i sag T-323/17, Martinair Holland mod Kommissionen	30
2022/C 303/38	Sag C-401/22 P: Appel iværksat den 16. juni 2022 af Cargolux Airlines International SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 30. marts 2022 i sag T-334/17, Cargolux Airlines mod Kommissionen	31
2022/C 303/39	Sag C-403/22 P: Appel iværksat den 17. juni 2022 af SAS Cargo Group A/S, Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Sweden og SAS AB til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 30. marts 2022 i sag T-324/17, SAS Cargo Group m.fl. mod Kommissionen	32

Retten

2022/C 303/40	Sag T-531/16: Rettens dom af 15. juni 2022 — Dumitrescu og Schwarz mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – ændring af vedtægten i 2014 – godtgørelse af årlige rejseudgifter – hjemsted i et tredjeland – standardbeløb beregnet på grundlag af afstanden mellem tjenestestedet og hovedstaden i den medlemsstat, hvori tjenestemanden er statsborger)	34
2022/C 303/41	Sag T-532/16: Rettens dom af 15. juni 2022 — YT og YU mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – ændring af vedtægten i 2014 – godtgørelse af årlige rejseudgifter – hjemsted i et tredjeland – standardbeløb beregnet på grundlag af afstanden mellem tjenestestedet og hovedstaden i den medlemsstat, hvori tjenestemanden er statsborger)	34
2022/C 303/42	Sag T-533/16: Rettens dom af 15. juni 2022 — YV m.fl. mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – ændring af vedtægten i 2014 – godtgørelse af årlige rejseudgifter – hjemsted i et tredjeland – standardbeløb beregnet på grundlag af afstanden mellem tjenestestedet og hovedstaden i den medlemsstat, hvori tjenestemanden er statsborger)	35
2022/C 303/43	Sag T-538/16: Rettens dom af 15. juni 2022 — Schaffrin mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – ændring af vedtægten i 2014 – godtgørelse af årlige rejseudgifter – hjemsted i et tredjeland – standardbeløb beregnet på grundlag af afstanden mellem tjenestestedet og hovedstaden i den medlemsstat, hvori tjenestemanden er statsborger)	36
2022/C 303/44	Sag T-545/16: Rettens dom af 15. juni 2022 — YY og ZA mod Den Europæiske Unions Domstol (Personalesag – tjenestemænd – ændring af vedtægten i 2014 – godtgørelse af årlige rejseudgifter – hjemsted i et tredjeland – standardbeløb beregnet på grundlag af afstanden mellem tjenestestedet og hovedstaden i den medlemsstat, hvori tjenestemanden er statsborger)	36
2022/C 303/45	Sag T-357/19: Rettens dom af 22. juni 2022 — Italien mod Kommissionen [EFRU – regionalpolitik – operationelle programmer under målet »Investeringer i vækst og beskæftigelse« i Italien – afgørelse, der godkender EFRU's finansielle bidrag til det store projekt »Stort nationalt projekt om højhastighedsbreddband – hvide områder« – støttemodtagerens momsudgifter ikke støtteberettigede – artikel 69, stk. 3, litra c), i forordning (EU) nr. 1303/2013 – begrebet »moms, der kan tilbagebetales i henhold til den nationale momslovgivning«]	37
2022/C 303/46	Sag T-584/19: Rettens dom af 22. juni 2022 — thyssenkrupp mod Kommissionen (Konkurrence – fusioner – markedet for produktion og distribution af fladt kulstofstål – afgørelse, der erklærer fusionen uforenelig med det indre marked og EØS-aftalen – relevant marked – bedømmelse af transaktionens konkurrencemæssige virkninger – tilsagn – begrundelsespligt)	38
2022/C 303/47	Sag T-657/20: Rettens dom af 22. juni 2022 — Ryanair mod Kommissionen (Finnair II; Covid-19) (Statsstøtte – det finske marked for lufttransport – støtte, som Finland har indrømmet Finnair i forbindelse med covid-19-pandemien – rekapitalisering af et luftfartsselskab gennemført af dets offentlige og private ejere på pro rata-basis af de eksisterende ejerforhold – beslutning om ikke at gøre indsigelser – midlertidige rammebestemmelser for statslige støtteforanstaltninger – foranstaltning til afhjælpning af en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi – fravigelse af visse krav i de midlertidige rammebestemmelser – ingen afvejning af støttens gunstige virkninger og dens negative indvirkning på samhandelsvilkårene og på opretholdelsen af en ufordrejet konkurrence – ligebehandling – etableringsfrihed – fri udveksling af tjenesteydelser – begrundelsespligt)	39
2022/C 303/48	Sag T-739/20: Rettens dom af 22. juni 2022 — Unite the Union mod EUIPO — WWRD Ireland (WATERFORD) [EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket WATERFORD – annullationssøgsmål – artikel 63, stk. 3, i forordning (EU) 2017/1001 – opfyldelse af betingelserne for behandling – varemærke, der kan vildlede offentligheden – artikel 51, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001]]	39

2022/C 303/49	Sag T-29/21: Rettens dom af 22. juni 2022 — Beveland mod EUIPO — Super B (BUCANERO) [EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket BUCANERO – reel brug af varemærket – artikel 18, stk. 1, andet afsnit, litra a), og artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001 – form, der kun afviger ved enkeltheder, som ikke forandrer særpræget – bevis for reel brug]	40
2022/C 303/50	Sag T-122/21: Rettens dom af 15. juni 2022 — QI mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – bedømmelsesrapport – bedømmelsesårene 2018 og 2019 – utilfredsstillende bedømmelse af ledelsesindsats – almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 43 – valideringsprocedure – princippet om upartiskhed – åbenbart urigtigt skøn)	41
2022/C 303/51	Sag T-329/21: Rettens dom af 22. juni 2022 — Puma mod EUIPO — V. Fraas (FRAAS) [EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket FRAAS – reel brug af varemærket – brug vedrørende de varer, for hvilke varemærket er registreret – artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001] – bevis for reel brug]	41
2022/C 303/52	Sag T-356/21: Rettens dom af 22. juni 2022 — Future Motion mod EUIPO — El Corte Inglés (HYPERCORE) [EU-varemærker – indsigelsessag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – ordmærket HYPERCORE – ældre EU-figurmærke HIPERCOR – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	42
2022/C 303/53	Sag T-479/21: Rettens dom af 22. juni 2022 — Haswani mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger over for Syrien – infrysning af midler – retskraft – urigtigt skøn – proportionalitet – begrundelsespligt – ret til forsvar – ret til en retfærdig rettergang)	42
2022/C 303/54	Sag T-602/21: Rettens dom af 22. juni 2022 — Kubara mod EUIPO (good calories) [EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærket good calories – absolutte registreringshindringer – mangel på fornødent særpræg – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001 – retssikkerhed – berettiget forventning]	43
2022/C 303/55	Sag T-628/21: Rettens dom af 22. juni 2022 — Tequila Revolución mod EUIPO — Horizons Group (London) (Revolution Vodka) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket Revolution Vodka – ældre EU-ordmærke TEQUILA REVOLUCIÓN – relative registreringshindringer – artikel 8, stk. 1, litra a) og litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – manglende reel brug – artikel 47, stk. 2, i forordning 2017/1001]	44
2022/C 303/56	Sag T-83/20: Rettens kendelse af 16. juni 2022 — bonnanwalt mod EUIPO — Bayerischer Rundfunk m.fl. (tagesschau) (EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket tagesschau – erklæring om delvis fortabelse – bistand fra en advokat, som ikke er en tredjemand, der er uafhængig af sagsøgeren – afvisning)	44
2022/C 303/57	Sag T-509/20: Rettens kendelse af 7. juni 2022 — Daimler mod Kommissionen (Miljø – forordning (EU) 2019/631 – gennemførelsesforordning (EU) 2017/1153 – gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/1035 – kuldioxidemissioner – prøvningsmetodologi – personbiler – ændring af den anfægtede afgørelse for så vidt angår sagsøgeren – bortfald af tvistens genstand – uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)	45
2022/C 303/58	Sag T-236/21: Rettens kendelse af 14. juni 2022 — FZ m.fl. mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – løn – ansatte ved Kommissionen, der gør tjeneste i et tredjeland – mellemliggende ajourføring af justeringskoefficienter – åbenbart urigtigt skøn – tilbagevirkende kraft – retssikkerhed – omsorgspligt – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)	45
2022/C 303/59	Sag T-246/21: Rettens kendelse af 14. juni 2022 — FJ m.fl. mod EU-Udenrigstjenesten (Personalesag – tjenestemænd – løn – EU-Udenrigstjenestens ansatte, som gør tjeneste i et tredjeland – mellemliggende ajourføring af justeringskoefficienter – åbenbart urigtigt skøn – tilbagevirkende kraft – retssikkerhed – omsorgspligt – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)	46

2022/C 303/60	Sag T-334/21: Rettens kendelse af 13. juni 2022 — Mendes de Almeida mod Rådet (Personalesag – udpegelse af de europæiske anklagere ved Den Europæiske Anklagemyndighed – udpegelse af en af de kandidater, der er indstillet af Portugal – ingen tvister mellem Unionen og dens ansatte med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i tjenestemandsvedtægten og ansættelsesvilkårene – artikel 270 TEUF – åbenbart manglende kompetence)	47
2022/C 303/61	Sag T-493/21: Rettens kendelse af 9. juni 2022 — Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior mod Kommissionen (Annullationssøgsmål – instrument til førtiltrædelsesbistand – tredjeland – nationalt offentligt udbud – den ordregivende myndigheds ophævelse af kontrakten – den ordregivende myndigheds begæring om at indløse en bankgaranti – kontrasignatur fra chefen for Unionens delegation i tredjelandet – manglende kompetence)	47
2022/C 303/62	Sag T-234/22 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 21. juni 2022 –Ismailova mod Rådet (Særlige rettergangsformer – fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger over for Ruslands tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitæt og uafhængighed – indfrysning af midler – anmodning om foreløbige forholdsregler – ingen uopsættelighed – interesseafvejning)	48
2022/C 303/63	Sag T-238/22 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 21. juni 2022 — Narzieva mod Rådet (Særlige rettergangsformer – fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger over for Ruslands tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitæt og uafhængighed – indfrysning af midler – anmodning om foreløbige forholdsregler – ingen uopsættelighed – interesseafvejning)	49
2022/C 303/64	Sag T-290/22: Sag anlagt den 19. maj 2022 — Kesaev mod Rådet	49
2022/C 303/65	Sag T-328/22: Sag anlagt den 30. maj 2022 — Korres mod EUIPO — Naos (EST. KORRES 1996 HYDRA BIOME)	50
2022/C 303/66	Sag T-332/22: Sag anlagt den 2. juni 2022 — TotalEnergies Marketing Nederland mod Kommissionen	51
2022/C 303/67	Sag T-355/22: Sag anlagt den 13. juni 2022 — Aitana mod EUIPO	52
2022/C 303/68	Sag T-361/22: Sag anlagt den 17. juni 2022 — Timchenko mod Rådet	53
2022/C 303/69	Sag T-362/22: Sag anlagt den 18. juni 2022 — Bazhaev mod Rådet	54
2022/C 303/70	Sag T-364/22: Sag anlagt den 18. juni 2022 — Shulgin mod Rådet	55
2022/C 303/71	Sag T-367/22: Sag anlagt den 21. juni 2022 — PT mod Kommissionen	55
2022/C 303/72	Sag T-368/22: Sag anlagt den 22. juni 2022 — Cassa Centrale mod EUIPO — Bankia (BANQUÌ)	56
2022/C 303/73	Sag T-371/22: Sag anlagt den 27. juni 2022 — Montanari mod EUCAP Sahel Niger	57
2022/C 303/74	Sag T-773/19: Rettens kendelse af 21. juni 2022 — BAE Systems mod Kommissionen	57

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2022/C 303/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 294 af 1.8.2022

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 284 af 25.7.2022

EUT C 276 af 18.7.2022

EUT C 266 af 11.7.2022

EUT C 257 af 4.7.2022

EUT C 244 af 27.6.2022

EUT C 237 af 20.6.2022

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. juni 2022 — AB Volvo og DAF TRUCKS NV mod RM (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial — León — Spanien)

(Sag C-267/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – karteller – artikel 101 TEUF – direktiv 2014/104/EU – artikel 10, 17 og 22 – erstatningssøgsmål vedrørende overtrædelser af Den Europæiske Unions konkurrenceret – forældelsesfrist – afkræftelig formodning om skade – opgørelse af det lidte tab – for sen gennemførelse af direktivet – tidsmæssig anvendelse – materielle og processuelle bestemmelser)

(2022/C 303/02)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial — León

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: AB Volvo og DAF TRUCKS NV

Sagsøgt: RM

Konklusion

Artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/104/EU af 26. november 2014 om visse regler for søgsmål i henhold til national ret angående erstatning for overtrædelser af bestemmelser i medlemsstaternes og Den Europæiske Unions konkurrenceret skal fortolkes således, at denne artikel udgør en materiel bestemmelse som omhandlet i dette direktivs artikel 22, stk. 1, og at et erstatningssøgsmål, der — selv om det vedrører en overtrædelse af konkurrenceretten, som er ophørt inden ikrafttrædelsen af det nævnte direktiv — er blevet anlagt efter ikrafttrædelsen af de bestemmelser, der gennemfører direktivet i national ret, er omfattet af direktivets tidsmæssige anvendelsesområde, for så vidt som den forældelsesfrist, der finder anvendelse på dette søgsmål i henhold til de tidligere regler, ikke er udløbet før udløbet af fristen for gennemførelsen af det samme direktiv.

Artikel 17, stk. 1, i direktiv 2014/104 skal fortolkes således, at denne bestemmelse udgør en processuel bestemmelse som omhandlet i dette direktivs artikel 22, stk. 2, og at et erstatningssøgsmål, der — selv om det vedrører en overtrædelse af konkurrenceretten, som er ophørt inden ikrafttrædelsen af det nævnte direktiv — er blevet anlagt efter den 26. december 2014 og efter ikrafttrædelsen af de bestemmelser, der gennemfører direktivet i national ret, er omfattet af direktivets tidsmæssige anvendelsesområde.

Artikel 17, stk. 2, i direktiv 2014/104 skal fortolkes således, at denne bestemmelse udgør en materiel bestemmelse som omhandlet i dette direktivs artikel 22, stk. 1, og at et erstatningssøgsmål, som ganske vist blev anlagt, efter at de nationale gennemførelsesbestemmelser, som gennemførte det nævnte direktiv for sent, var trådt i kraft, men som vedrører en overtrædelse af konkurrenceretten, der er ophørt før udløbet af fristen for gennemførelsen af dette direktiv, ikke er omfattet af direktivets tidsmæssige anvendelsesområde.

⁽¹⁾ EUT C 320 af 28.9.2020.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. juni 2022 — Leistriz AG mod LH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland)

(Sag C-534/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger – forordning (EU) 2016/679 – artikel 38, stk. 3, andet punktum – databeskyttelsesrådgiver – forbud mod, at en dataansvarlig eller en databehandler afskediger eller straffer en databeskyttelsesrådgiver for at udføre sine opgaver – retsgrundlag – artikel 16 TEUF – krav om funktionel uafhængighed – national lovgivning, der forbyder afskedigelse af en databeskyttelsesrådgiver uden en vægtig grund)

(2022/C 303/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Leistriz AG

Sagsøgt: LH

Konklusion

Artikel 38, stk. 3, andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for en national lovgivning, der fastsætter, at en dataansvarlig eller en databehandler kun kan afskedige en databeskyttelsesrådgiver, der er ansat hos den pågældende, af en vægtig grund, selv om afskedigelsen ikke er forbundet med denne rådgivers udførelse af sine opgaver, for så vidt som en sådan lovgivning ikke bringer gennemførelsen af databeskyttelsesforordningens formål i fare.

⁽¹⁾ EUT C 28 af 25.1.2021.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. juni 2022 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland) — Sag anlagt af A

(Sag C-577/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer – direktiv 2005/36/EF – artikel 2 – anvendelsesområde – artikel 13, stk. 2 – lovregulerede erhverv – betingelser for at få adgang til titlen psykoterapeut i en medlemsstat på grundlag af et eksamensbevis i psykoterapi udstedt af et universitet etableret i en anden medlemsstat – artikel 45 TEUF og 49 TEUF – fri bevægelighed og etableringsfrihed – vurdering af spørgsmålet om ligestilling af den omhandlede uddannelse – artikel 4, stk. 3, TEU – princippet om loyalt samarbejde mellem medlemsstaterne – værtsmedlemsstatens anfægtelse af det kundskabs- og kvalifikationsniveau, som kan formodes opnået på grundlag af et eksamensbevis udstedt i en anden medlemsstat – betingelser)

(2022/C 303/04)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Procesdeltager: Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskus ja valvontavirasto

Konklusion

- 1) Artikel 13, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013, samt artikel 45 TEUF og 49 TEUF skal fortolkes således, at en ansøgning om adgang til og tilladelse til at udøve et lovreguleret erhverv i værtsmedlemsstaten, der indgives i medfør af nævnte artikel 13, stk. 2, af en person, som dels har et uddannelsesbevis for dette erhverv, der er udstedt i en medlemsstat, hvor det nævnte erhverv ikke er lovreguleret, dels ikke opfylder kravet om at have udøvet erhvervet i den minimumsperiode, der er omhandlet i nævnte artikel 13, stk. 2, skal vurderes af værtsmedlemsstatens kompetente myndighed på grundlag af artikel 45 TEUF eller 49 TEUF.
- 2) Artikel 45 TEUF og 49 TEUF, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU, skal fortolkes således, at værtsmedlemsstatens kompetente myndighed, når den modtager en ansøgning om tilladelse til at udøve et lovreguleret erhverv i denne medlemsstat, er forpligtet til at betragte et eksamensbevis, der er udstedt af en anden medlemsstats myndighed, som pålideligt og kan principielt ikke rejse tvivl om det kundskabs- og kvalifikationsniveau, som ansøgeren må formodes at have opnået med dette eksamensbevis. Det er kun, når førstnævnte myndighed er i alvorlig tvivl på grundlag af konkrete forhold, der udgør en samstemmende række indicier, som lader antage, at det eksamensbevis, som ansøgeren påberåber sig, ikke afspejler det kundskabs- og kvalifikationsniveau, som ansøgeren må formodes at have opnået med dette eksamensbevis, at myndigheden kan anmode den udstedende myndighed om på baggrund af disse forhold på ny at undersøge, om eksamensbeviset er udstedt på et korrekt grundlag, idet sidstnævnte myndighed efter omstændighederne skal tilbagekalde dette. Blandt disse konkrete forhold kan i givet fald bl.a. være oplysninger, der meddeles såvel af andre personer end den pågældende uddannelsesinstitution som af myndighederne i en anden medlemsstat under udførelsen af deres arbejde. Når den udstedende myndighed i lyset af disse forhold på ny har undersøgt, om eksamensbeviset er udstedt på et korrekt grundlag, uden at tilbagekalde det, er det kun undtagelsesvis, såfremt omstændighederne i den foreliggende sag åbenbart viser, at det pågældende eksamensbevis ikke er pålideligt, at værtsmedlemsstatens myndighed kan rejse tvivl om, hvorvidt nævnte eksamensbevis er udstedt på et korrekt grundlag.

(¹) EUT C 62 af 22.2.2021.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 16. juni 2022 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék — Ungarn) — DuoDecad Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sag C-596/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 2, 24 og 43 – stedet for levering af ydelser – tekniske supporttjenesteydelser leveret til et selskab med hjemsted i en anden medlemsstat – misbrug af rettighed – bedømmelse af de faktiske omstændigheder – inkompetence)

(2022/C 303/05)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DuoDecad Kft.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Konklusion

Den Europæiske Unions Domstol har ikke kompetence til at besvare de præjudicielle spørgsmål, som er forelagt af Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest, Ungarn) ved afgørelse af 28. september 2020.

(¹) EUT C 35 af 1.2.2021.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 22. juni 2022 — Europa-Kommissionen mod Den Slovakiske Republik(Sag C-661/20) ⁽¹⁾

(Traktatbrud – direktiv 92/43/EØF – artikel 6, stk. 2 og 3 – bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter – direktiv 2009/147/EF – artikel 4, stk. 1 – beskyttelse af vilde fugle – tjuren (Tetrao urogallus) – skovforvaltningsprogrammer – akutte fældninger – vurdering med hensyn til virkningerne heraf – Natura 2000-lokaliteter – særligt beskyttede områder, der er udpeget til beskyttelse af tjuren – manglende foranstaltninger med henblik på at forebygge forringelse af levesteder og særlige beskyttelsesforanstaltninger i visse områder)

(2022/C 303/06)

Processprog: slovakisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Hermes og R. Lindenthal, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Slovakiske Republik (ved B. Ricziová, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Den Slovakiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til henholdsvis artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, sammenholdt med dette direktivs artikel 7, artikel 6, stk. 2, i direktiv 92/43, sammenholdt med dette direktivs artikel 7, og artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle,
 - idet den har undtaget skovvedligeholdelsesprogrammer og ændringer dertil, akutte fældninger samt foranstaltninger til forhindring af trusler mod skove og til afhjælpning af følgerne af skade forårsaget af naturkatastrofer fra kravet om, at disse, når de kan påvirke Natura 2000-lokaliteter væsentligt, skal vurderes med hensyn til deres virkninger på det pågældende område under hensyn til bevaringsmålsætningerne for dette område
 - idet den ikke har truffet passende foranstaltninger for at forebygge forringelse af levesteder og forstyrrelser med betydelige konsekvenser for de særligt beskyttede områder, der er udpeget til bevaring af tjuren (Tetrao urogallus) (SBO Nízke Tatry SKCHVU018, SBO Tatry SKCHVU030, SBO Veľká Fatra SKCHVU033, SBO Muránska planina-Stolica SKCHVU017, SBO Chočské vrchy SKCHVU050, SBO Horná Orava SKCHVU008, SBO Volovské vrchy SKCHVU036, SBO Malá Fatra SKCHVU013, SBO Poľana SKCHVU022, SBO Slovenský Raj SKCHVU053, SBO Levočské vrchy SKCHVU051 og SBO Strážovské vrchy SKCHVU028)
 - idet den ikke har truffet de påkrævede særlige beskyttelsesforanstaltninger for så vidt angår levestedet for tjuren (Tetrao urogallus) i de særligt beskyttede områder, der er udpeget til beskyttelse af denne art med henblik på at sikre, at den kan overleve og formere sig i sit udbredelsesområde (SBO Nízke Tatry SKCHVU018, SBO Tatry SKCHVU030, SBO Veľká Fatra SKCHVU033, SBO Muránska planina-Stolica SKCHVU017, SBO Volovské vrchy SKCHVU036, SBO Malá Fatra SKCHVU013 og SBO Levočské vrchy SKCHVU051).
- 2) Den Slovakiske Republik betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 8.2.2021.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 20. juni 2022 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales) og Queen's Bench Division (Commercial Court) (appeldomstol (England og Wales) (handelssager) — Det Forenede Kongerige) — London Steam-Ship Owners' Mutual Insurance Association Limited mod Kingdom of Spain

(Sag C-700/20) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – samarbejde på det civil- og handelsretlige område – forordning (EF) nr. 44/2001 – anerkendelse af en retsafgørelse truffet i en anden medlemsstat – grunde til at afslå anerkendelse – artikel 34, nr. 3) – afgørelse, der er uforenelig med en retsafgørelse, der tidligere er truffet mellem de samme parter i den medlemsstat, som anmodningen rettes til – betingelser – spørgsmålet, om den tidligere trufne afgørelse, der gengiver indholdet af en voldgiftsafgørelse, er i overensstemmelse med bestemmelserne i og de grundlæggende formål med forordning (EF) nr. 44/2001 – artikel 34, nr. 1) – anerkendelse, der åbenbart vil stride mod grundlæggende retsprincipper i den medlemsstat, som anmodningen rettes til – betingelser]

(2022/C 303/07)

Processprog: engelsk

De forelæggende retter

High Court of Justice (England & Wales) og Queen's Bench Division (Commercial Court) (appeldomstol (England og Wales) (handelssager))

Parter i hovedsagen

Sagsøger: London Steam-Ship Owners' Mutual Insurance Association Limited

Sagsøgt: Kingdom of Spain

Konklusion

- 1) Artikel 34, nr. 3), i Rådets forordning nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at en dom, der er afsagt af en ret i en medlemsstat, og som gengiver indholdet af en voldgiftsafgørelse, ikke udgør en retsafgørelse i denne bestemmelses forstand, når en retsafgørelse, der fører til et resultat, der svarer til resultatet af denne voldgiftsafgørelse, ikke ville kunne være blevet truffet af en ret i denne medlemsstat uden at tilsidesætte denne forordnings grundlæggende bestemmelser og formål — navnlig for så vidt angår den relative virkning af en voldgiftsklausul indsat i en forsikringsaftale og reglerne om litispændens, der fremgår af forordningens artikel 27 — og denne dom kan i dette tilfælde ikke være til hinder for anerkendelsen i den nævnte medlemsstat af en retsafgørelse, der er truffet af en ret i en anden medlemsstat.
- 2) Artikel 34, nr. 1), i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes således, at såfremt denne forordnings artikel 34, nr. 3), ikke finder anvendelse på en dom, der gengiver indholdet af en voldgiftsafgørelse, kan anerkendelse eller fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat, ikke afslås med henvisning til dens uoverensstemmelse med grundlæggende retsprincipper med den begrundelse, at denne retsafgørelse tilsidesætter den retskraft, der er knyttet til denne dom.

⁽¹⁾ EUT C 110 af 29.3.2021.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. juni 2022 — SGL Carbon SE (C-65/21 P), Química del Nalón SA, tidligere Industrial Química del Nalón SA (C-73/21 P), Deza a.s. (C-74/21 P) og Bilbaína de Alquitrans SA, (C-75/21 P) mod Europa-Kommissionen, Kongeriget Spanien og Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

(De forenede sager C-65/21 P og C-73/21 P — C-75/21 P) ⁽¹⁾

(Appeller – miljø – forordning (EF) nr. 1272/2008 – klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger – forordning (EU) nr. 944/2013 – klassificering af beg, kultjære-, højtemperaturs- som et stof med akut toksicitet for vandmiljøet i kategori 1 (H400) og med kronisk toksicitet for vandmiljøet i kategori 1 (H410) – annulation – erstatningssøgsmål)

(2022/C 303/08)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: SGL Carbon SE (C-65/21 P), Química del Nalón SA, tidligere Industrial Química del Nalón SA (C-73/21 P), Deza a.s. (C-74/21 P) og Bilbaína de Alquitrans SA (C-75/21 P) (ved advokats M. Grunchard, P. Sellar og K. Van Maldegem)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Dawes, R. Lindenthal og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede), Kongeriget Spanien (ved L. Aguilera Ruiz og M.J. Ruiz Sánchez, som befuldmægtigede) og Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved W. Broere, M. Heikkilä og S. Mahoney, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellerne forkastes.
- 2) SGL Carbon SE, Química del Nalón SA, Deza a.s. og Bilbaína de Alquitrans SA bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien og Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 128 af 12.4.2021.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. juni 2022 — Port de Bruxelles SA og Région de Bruxelles-Capitale mod Infrabel SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Bruxelles — Belgien)

(Sag C-229/21) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – det transeuropæiske transportnet – forordning (EU) nr. 1315/2013 – artikel 15, stk. 1 – infrastrukturer for transport ad indre vandveje – indlandshavne – krav om for en medlemsstat at forbinde indlandshavne med vej- eller jernbanetransportinfrastrukturer – nedlæggelse af forbindelsen med en af disse to typer transportinfrastruktur – betingelser)

(2022/C 303/09)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Port de Bruxelles SA og Région de Bruxelles-Capitale

Sagsøgt: Infrabel SA

Procesdeltagere: FIF-FSI (Fonds d'Infrastructure Ferroviaire) SA, État belge, Région de Bruxelles-Capitale, Port de Bruxelles SA og Lineas SA

Konklusion

Artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013 af 11. december 2013 om Unionens retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet og om ophævelse af afgørelse nr. 661/2010/EU skal fortolkes således, at når en indlandshavn, der henhører under det samlede net som omhandlet i denne forordnings artikel 6, stk. 1 og 2, har forbindelse til både vejtransportinfrastruktur og jernbanetransportinfrastruktur, er den til hinder for, at en af disse to typer af forbindelser nedlægges, medmindre der foreligger særlige omstændigheder. Den manglende vedligeholdelse af den omhandlede forbindelse, som følger af en tilsidesættelse af denne bestemmelse, eller den økonomiske udnyttelse af de terræner, der er optaget af disse infrastrukturer, udgør ikke sådanne omstændigheder.

(¹) EUT C 217 af 7.6.2021.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 16. juni 2022 — Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashtia organ na Operativna programa »Regioni v rastezh« 2014-2020 mod Obshtina Razlog (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien)

(Sag C-376/21) (¹)

[Præjudiciel forelæggelse – offentlige udbud – forordning (EU, Euratom) 2018/1046 – forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 – uanvendelighed på offentlige udbud, der foretages af medlemsstater, og som finansieres af midler fra de europæiske struktur- og investeringsfonde – direktiv 2014/24/EU – direkte og ubetinget henvisning i national ret til EU-retlige bestemmelser – anvendelse på en kontrakt, hvis anslåede værdi er lavere end den i direktivet fastsatte tærskel – artikel 32, stk. 2, litra a) – en ordregivende myndigheds mulighed for at opfordre en enkelt økonomisk aktør til at deltage i et udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse efter at have konstateret, at et tidligere offentligt udbud var resultatløst – forpligtelse til at bevare de oprindelige aftalevilkår uden at indføre væsentlige ændringer]

(2022/C 303/10)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashtia organ na Operativna programa »Regioni v rastezh« 2014-2020

Sagsøgt: Obshtina Razlog

Konklusion

1) Artikel 160, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og artikel 102, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2015/1929 af 28. oktober 2015, skal fortolkes således, at de ikke finder anvendelse på offentlige udbudsprocedurer, der organiseres af medlemsstaternes ordregivende myndigheder, selv når disse udbud er finansieret af midler fra de europæiske struktur- og investeringsfonde.

- 2) Artikel 32, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF, som ændret ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2170 af 24. november 2015, sammenholdt med dette direktivs artikel 18, stk. 1, som ændret ved den delegerede forordning 2015/2170, skal fortolkes således, at en ordregivende myndighed inden for rammerne af et udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse kan henvende sig til en enkelt økonomisk aktør, når denne udbudsprocedure uden væsentlige ændringer gentager de oprindelige aftalevilkår, der er angivet i et tidligere offentligt udbud, som er blevet afsluttet, fordi det eneste tilbud, der blev afgivet, var uegnet, selv hvis genstanden for den pågældende kontrakt objektivt set ikke har nogen særlige kendetegn, der kan begrunde, at udelukkende denne aktør får tildelt kontrakten.

⁽¹⁾ EUT C 391 af 27.9.2021.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 28. juni 2022 — OF mod Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal)

(Sag C-728/21) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 – beskyttelse af Unionens finansielle interesser – uregelmæssigheder vedrørende EU-retten – retsforfølgning – forældelsesfrist – afbrydelse – handling, som vedrører undersøgelse eller retsforfølgning af en uregelmæssighed – begreb – kontrolrapport, der fastslår, at der foreligger en uregelmæssighed)

(2022/C 303/11)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: OF

Sagsøgt: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, tredje afsnit i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser skal fortolkes således, at en rapport om kontrol på stedet, der begrænser sig til at konstatere, at der foreligger en uregelmæssighed, og som ikke nævner en hensigt om at undersøge eller retsforfølge en uregelmæssighed, ikke desto mindre skal anses for en »undersøgelses- eller retsforfølgningshandling« som omhandlet i denne bestemmelse, der kan afbryde den i artikel 3, stk. 1, første afsnit, omhandlede forældelsesfrist for retsforfølgning, hvis den tilstrækkeligt præcist afgrænser de transaktioner, som de mistænkte uregelmæssigheder angår.

⁽¹⁾ Dato for indlevering: 30.11.2021.

Appel iværksat den 3. januar 2022 af Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior, SL til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 22. oktober 2021 i sag T-22/21, Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior mod Kommissionen

(Sag C-3/22 P)

(2022/C 303/12)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior, SL (ved avocat D. Luff og avvocato R. Sciaudone)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Ved kendelse af 27. juni 2022 fastslog Domstolen (Ottende Afdeling), at appellen forkastes som åbenbart ugrundet, og at Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior SL bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 2. marts 2022 af Legero Schuhfabrik GmbH til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 15. december 2021 i sag T-683/20 — Legero Schuhfabrik GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret

(Sag C-153/22 P)

(2022/C 303/13)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Legero Schuhfabrik GmbH (ved Rechtsanwalt M. Gail)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 22. juni 2022 besluttet, at appellen ikke admittes, og at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 2. marts 2022 af Legero Schuhfabrik GmbH til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 15. december 2021 i sag T-682/20, Legero Schuhfabrik GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret

(Sag C-154/22 P)

(2022/C 303/14)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Legero Schuhfabrik GmbH (ved Rechtsanwalt M. Gail)

Andre procesdeltagere: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret og Rieker Schuh AG

Den Europæiske Unions Domstol (afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 22. juni 2022 besluttet, at appellen ikke admittes, og at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Târgu-Mureş (Rumænien) den 8. april 2022 — Societatea Civilă Profesională de AB & CD mod Consiliul Judeţean Suceava, Preşedintele Consiliului Judeţean Suceava, Agenţia pentru Protecţia mediului Bacău og Consiliul Local al Comunei Pojorâta

(Sag C-252/22)

(2022/C 303/15)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Târgu-Mureş

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Societatea Civilă Profesională de AB & CD

Sagsøgt: Consiliul Judeţean Suceava, Preşedintele Consiliului Judeţean Suceava, Agenţia pentru Protecţia mediului Bacău og Consiliul Local al Comunei Pojorâta

Intervenient: QP

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal [chartrets] artikel 47 [første afsnit] sammenholdt med artikel 19 (stk. 1, andet afsnit, TEU) og artikel 2, stk. 4, sammenholdt med artikel 9, stk. 3, i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, undertegnet i Århus (Danmark) den 25. juni 1998 og indgået på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 2005/370/EF ⁽¹⁾ af 17. februar 2005, fortolkes således, at begrebet »offentlig« omfatter en juridisk enhed, såsom et advokatselskab, der ikke søger at beskytte nogen rettighed eller interesse for denne enhed, men derimod rettigheder og interesser for fysiske personer, nemlig de advokater, der udgør denne form for erhvervsorganisation, [og] kan en sådan enhed i henhold til konventionens artikel 2, stk. 4, sidestilles med en gruppe af fysiske personer, der handler gennem en forening eller organisation?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal konventionens artikel 9, stk. 3, og [chartrets] artikel 47 [første og andet afsnit] sammenholdt med artikel 19 [stk. 1, andet afsnit, TEU] under hensyn til [både] målene i konventionens artikel 9, stk. 3, og målet om effektiv retsbeskyttelse af rettigheder, der er tillagt ved EU-retten, fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter et sådant advokatselskab kun har adgang til domstolsprøvelse, hvis det kan godtgøres, at det har en egen interesse, eller at søgsmålet har til formål at beskytte en retsstilling, der er direkte forbundet med det formål, som denne organisationsform, i det foreliggende tilfælde et advokatselskab, er oprettet med?
- 3) Såfremt det første og det andet spørgsmål besvares bekræftende, eller uafhængigt af svarene på disse to spørgsmål, skal konventionens artikel 9, stk. 3, 4 [og] 5, og [chartrets] artikel 47 [første og andet afsnit] sammenholdt med artikel 19 [stk. 1, andet afsnit, TEU] fortolkes således, at udtrykket, at de passende og effektive retsmidler, herunder vedtagelsen af en retsafgørelse, ikke må være »uoverkommeligt dyre« forudsætter, at der er fastsat regler og/eller kriterier til begrænsning af de omkostninger, der kan pålægges den tabende part i sagen, i den forstand, at den nationale ret skal sikre, at kravet om, at omkostningerne ikke må være uoverkommeligt dyre, overholdes, idet der tages hensyn til [både] den interesse, som den person, der søger at forsvare sine rettigheder, har, og til den almene interesse i at beskytte miljøet?

⁽¹⁾ Rådets afgørelse af 17.2.2005 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (EUT 2005, L 124, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 20. april 2022 — CRRC Qingdao Sifang CO LTD og Astra Vagoane Călători SA mod Autoritatea pentru Reformă Feroviară og Alstom Ferroviaria SpA

(Sag C-266/22)

(2022/C 303/16)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Parter i hovedsagen

Appellanter: CRRC Qingdao Sifang CO LTD og Astra Vagoane Călători SA

Indstævnte: Autoritatea pentru Reformă Feroviară og Alstom Ferroviaria SpA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning til hinder for nationale bestemmelser, som gennemfører artikel 25 i direktiv 2014/24/EU om offentlige udbud (⁽¹⁾), med virkning fra den 5. april 2021, og som fastsætter, at de økonomiske aktører, som ikke er omfattet af de EU-retlige bestemmelser i denne artikel, kun fortsat kan deltage i offentlige udbudsprocedurer, hvis de har afgivet bud inden ikrafttrædelsen af denne lovændring?
- 2) Er ligebehandlingsprincippet, gennemsigtighedsprincippet og proportionalitetsprincippet i artikel 18, stk. 1, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, nr. 13), og med artikel 49 i direktiv 2014/24/EU om offentlige udbud, til hinder for, at en tilbudsgiver udelukkes på grundlag af en retsakt med lovkraft, hvormed en medlemsstats regering har indført en ny bestemmelse om ændring af definitionen af økonomisk aktør efter offentliggørelsen af udbudsbekendtgørelsen vedrørende den udbudsprocedure, hvori denne aktør deltager?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT 2014, L 94, s. 65).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 21. april 2022 — straffesag mod IP, DD, ZI, SS og HYa

(Sag C-269/22)

(2022/C 303/17)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien)

Tiltalte i straffesagen

IP, DD, ZI, SS og HYa

Præjudicielt spørgsmål

Er chartrets artikel 47, stk. 2, som opstiller kravet om en upartisk domstol, og chartrets artikel 48, stk. 1, hvori uskyldsformodningen er forankret, til hinder for forelæggelse af en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, hvori det lægges til grund, at bestemte handlinger fra de tiltaltes side er konstateret, hvis retten forud for forelæggelsen af anmodningen overholdt alle påkrævede proceduremæssige garantier, som skal overholdes i forbindelse med en realitetsafgørelse?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresný súd Prešov (Slovakiet) den 26. april 2022 — DZ, EO, YV, YE og MP mod Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky

(Sag C-283/22)

(2022/C 303/18)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Okresný súd Prešov

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: DZ, EO, YV, YE og MP

Sagsøgt: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 3, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 785/2004⁽¹⁾ af 21. april 2004 om forsikringskrav til luftfartsselskaber og luftfartøjsoperatører fortolkes på en sådan måde, at en person,
 - som befinder sig uden for en helikopter, som tilhører en af fællesskabets lufttransportører, men som under helikopterflyvningen er ophængt i et løftetov, som er et integreret udstyr (eller som er en del) af helikopteren, og som lettede sammen med helikopteren (på grund af ophængningen i et løftetov);
 - som gratis blev transporteret af staten (en statshelikopter, der blev brugt i polititjenester) som er et luftfartsselskab inden for rammerne af en »aftale om transport« mellem luftfartsselskabet (staten) og arbejdsgiveren for den person, der udfører en speciel opgave (i henhold til uznesenie vlády Slovenskej republiky č. 411/2006 Z.z., z 10. mája 2006 k návrhu zásad vykonávania letov lietadiel v policajných službách (Den Slovakiske Republiks regerings resolution nr. 411/2006 af 10. maj 2006 om udkast til regler for driften af flyvninger i politiet) og nariadenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 50/2012 zo dňa 14. marca 2012 o vyžadovaní a schvaľovaní letov (bekendtgørelse fra Indenrigsministeriet i Den Slovakiske Republik nr. 50/2012 af 14. marts 2012 om behovet for og godkendelse af flyvninger), der bestemmer, at luftfartsselskabets luftfartøj udfører flyvninger for at sikre udførelsen af den pågældende persons arbejdsgivers opgaver);
 - hvor formålet med transporten var at udføre en særlig opgave, ligesom den opgave, der er genstand for hovedsagen (implementering af den officielle opgave bestående af specialuddannelsen af betjentene ved Hasičský og Záchraný Zbor (brandsluknings- og redningsenheden) ved hjælp af luftfartsudstyr (helikopter) i form af en øvelse med en redningsmand og [en reddet person]),og
 - som deltog i udførelsen af træningsopgaven som et medlem af brandslukningsenheden, der efter pilotens og helikopteroperatørens befaling blev fastgjort med et løftetov til helikopteren som et integreret udstyr (eller en del af det) på helikopteren og under flyvningen skulle hejses om bord på helikopteren,
 - a) er en passagereller
 - b) er medlem af luftfartøjets besætning eller kabinepersonale?
2. Skal artikel 17, stk. 1, i konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, der blev indgået i Montreal den 28. maj 1999, og underskrevet af Det Europæiske Fællesskab den 9. december 1999 i henhold til artikel 300, stk. 2, EF og godkendt på EF's vegne ved Rådets afgørelse 2001/539/EF⁽²⁾ af 5. april 2001, fortolkes på en sådan måde, at personen under de omstændigheder, der er angivet i det første spørgsmål, anses for at være
 - a) en passagereller
 - b) et medlem af luftfartøjets besætning eller kabinepersonale?

3. Kan anvendelse af statshelikopteren den 10. maj 2017 betragtes som transport, som omhandlet i artikel 2, stk. 1, [og] artikel 1, i konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, der blev indgået i Montreal den 28. maj 1999, og underskrevet af Det Europæiske Fællesskab den 9. december 1999 i henhold til artikel 300, stk. 2, EF og godkendt på EF's vegne ved Rådets afgørelse 2001/539/EF af 5. april 2001?

⁽¹⁾ EUT 2004, L 138, s. 1.

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2001/539/EF af 5.4.2001 om Det Europæiske Fællesskabs godkendelse af konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring (Montreal-konventionen) (EFT 2001, L 194, s. 38).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie (Belgien) den 28. april 2022 — KBC Verzekeringen NV mod P&V Verzekeringen CVBA

(Sag C-286/22)

(2022/C 303/19)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: KBC Verzekeringen NV

Sagsøgt: P&V Verzekeringen CVBA

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF ⁽¹⁾ af 16. september 2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse, således som bestemmelsen fandt anvendelse før ændringen ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2118 ⁽²⁾ af 24. november 2021, hvori »køretøj« blev defineret som »ethvert motordrevet køretøj, der er bestemt til trafik til lands, og som ikke kører på skinner, såvel som påhængskøretøjer, selv om de ikke er tilkoblede«, fortolkes således, at en elektrisk cykel (»speed pedelec«), hvis motor kun yder pedalhjælp, således at cyklen ikke selvstændigt og uden brug af muskelkraft kan bevæge sig fremad, idet dette kræver brug af motor- og muskelkraft, og en elektriske cykel, der har en boosterfunktion, hvorved cyklen — ved et tryk på boost-knappen og uden at der trædes i pedalerne — kan accelerere til 20 km/t, men hvor muskelkraft dog er nødvendig for at kunne anvende boosterfunktionen, ikke er køretøjer i dette direktivs forstand?

⁽¹⁾ EUT 2009, L 263, s. 11.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2118 af 24.11.2021 om ændring af direktiv 2009/103/EF om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (EUT 2021, L 430, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 11. maj 2022 — »Consortium Remi Group« AD mod Direktor na Direktsia »Obzjalvane i danatjno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prichodite

(Sag C-314/22)

(2022/C 303/20)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: »Consortium Remi Group« AD

Kassationsinstævnt: Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prichodite

Præjudicielle spørgsmål

1. Er neutralitetsprincippet og momsdirektivets ⁽¹⁾ artikel 90, såfremt der foreligger en fravigelse som omhandlet i dette direktivs artikel 90, stk. 2, til hinder for en national retsforordning såsom artikel 129, stk. 1, andet punktum i Danatjno-osiguritelna protsesualna kodeks (lov om skatteproces og socialforsikringsproceduren), som fastsætter en præklusjonsfrist for at indgive en anmodning om modregning eller tilbagebetaling af den afgift, som den skatte- og afgiftspligtige person har faktureret for leveringen af varer eller tjenesteydelser, i tilfælde af ikke-betaling eller kun delvis betaling fra modtageren af leveringen eller ydelsen?
2. Er det uanset besvarelsen af det første spørgsmål under hovedsagens omstændigheder en nødvendig betingelse for at anerkende retten til nedsættelse af afgiftsgrundlaget i henhold til momsdirektivets artikel 90, stk. 1, at den skatte- og afgiftspligtige person berigtiger den faktura, som vedkommende har udstedt, med hensyn til den anførte moms på grund af ikke-betaling eller kun delvis betaling fra fakturamodtagerens side, før vedkommende indgiver anmodningen om tilbagebetaling?
3. Alt efter besvarelsen af de første to spørgsmål: Hvorledes skal momsdirektivets artikel 90, stk. 1, fortolkes ved fastlæggelsen af det tidspunkt, hvor grunden til at nedsætte afgiftsgrundlaget opstår, hvis der foreligger et tilfælde af ikke-betaling eller kun delvis betaling af prisen, og der som følge af fravigelsen af artikel 90, stk. 1, ikke findes nogen national bestemmelse om dette spørgsmål?
4. Hvorledes skal betragtningerne i dom af 27. november 2017, Enzo Di Maura (C-246/16 ⁽²⁾), EU:C:2017:887, præmis 21-27), og af 3. juli 2019, UniCredit Leasing (C-242/18 ⁽³⁾), EU:C:2019:558, præmis 62 og 65), anvendes, hvis bulgarsk lovgivning ikke indeholder nogen særlige betingelser for anvendelsen af fravigelsen i momsdirektivets artikel 90, stk. 2?
5. Er neutralitetsprincippet og momsdirektivets artikel 90 til hinder for en skatte-, afgifts- og forsikringspraksis, hvorefter det i tilfælde af ikke-betaling ikke er tilladt at berigtige den fakturerede afgift, før modtageren af varen eller tjenesteydelsen, såfremt denne er en skatte- og afgiftspligtig person, underrettes om annulleringen af afgiften, således at det fradrag, som den pågældende oprindeligt foretog, berigtiges?
6. Gør fortolkningen af direktivets artikel 90, stk. 1, det muligt at lægge til grund, at en mulig ret til nedsættelse af afgiftsgrundlaget i tilfælde af ikke-betaling eller kun delvis betaling medfører en ret til tilbagebetaling med tillæg af morarenter af den moms, som leverandøren har betalt, og fra hvilket tidspunkt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

⁽²⁾ EUT 2018, C 22, s. 1.

⁽³⁾ EUT 2019, C 305, s. 18.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad — Varna (Bulgarien) den 13. maj 2022 — TS og HI mod Ministar na zemedeliето, chranite i gorite

(Sag C-325/22)

(2022/C 303/21)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: TS og HI

Sagsøgt: Ministar na zemedeliето, chranite i gorite

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en modtager af ulovlig statsstøtte gennem en aftale om en byttetransaktion, hvorved han har erhvervet grunde i et skovområde (privatretlig statsejendom), udelukket fra definitionen af begrebet »virksomhed«, såfremt han i henhold til årsregnskaberne udøver en økonomisk aktivitet ved at udbyde varer og tjenesteydelser på det pågældende marked, men som omhandlet i 127. betragtning⁽¹⁾ til Kommissionens afgørelse, ikke udøver direkte eller indirekte økonomisk aktivitet ved anvendelse af det areal, han har erhvervet ved byttetransaktionen, eftersom den nationale lovgivning fastsætter et objektivi forbud, som forhindrer ham i at ændre den fastlagte anvendelse af grunden og bebygge eller sælge den grund, der er blevet udskilt af skovfonden?
- 2) Skal bestemmelsen i artikel 107 TEUF fortolkes og anvendes således, at det investeringsprojekt, som en modtager af ulovlig statsstøtte har ansøgt om og faktisk beskrevet, og som skal realiseres på en statslig grund på et skovareal, som er blevet erhvervet ved ombytning og udgør en betingelse for indledningen af en efterfølgende procedure for udskilning af de grunde, der er blevet erhvervet ved bebyggelse, skal tages i betragtning som en retligt relevant omstændighed henset til egenskaben som »virksomhed« og ved anvendelsen af kriterierne for »virksomheder« og henset til de indhentede oplysninger om den afsluttede første fase af den administrative procedure for forudgående afstemning, uanset at det som følge af det af parlamentet indførte moratorium og den efterfølgende indførte lovbestemmelse, som indeholder et udtrykkeligt forbud mod at ændre den fastlagte anvendelse af de grunde, der er blevet erhvervet fra staten, og mod at bebygge disse grunde, er blevet objektivi umuligt at realisere investeringsprojektet?
- 3) Skal artikel 107 TEUF og artikel 16, stk. 3, i Rådets forordning (EU) 2015/1589⁽²⁾ fortolkes således, at de er til hinder for, at national lovgivning såsom bestemmelserne i § 1a, nr. 2 og 4 (supplerende bestemmelser), i Zakon za darzjavnata sobstvenost (lov om statsejendom) med henblik på fastsættelsen af omfanget af statsstøtte gennem arealombytning i et skovområde (privatretlig statsejendom) forhindrer, at en markedspris for grundene lægges til grund, idet lovgivningen opstiller markedsfaktorer og vurderingskriterier for beregningen, som medfører en afvigelse fra grundenes faktiske værdi, og udgør en sådan national lovgivning i denne forstand en tilsidesættelse af effektivitetsprincippet?

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse (EU) 2015/456 af 5.9.2014 om støtteordningen SA.26212 (11/C) (ex 11/NN — ex CP 176/A/08) og SA.26217 (11/C) (ex 11/NN — ex CP 176/B/08) iværksat af Republikken Bulgarien i forbindelse med ombytning af ejerskab af skovarealer (meddelt under nr. C(2014) 6207).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 25. maj 2022 — Feudi di San Gregorio Aziende Agricole SpA mod Agenzia delle Entrate

(Sag C-341/22)

(2022/C 303/22)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Feudi di San Gregorio Aziende Agricole SpA

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan artikel 9, stk. 1, i direktiv 2006/112⁽¹⁾ fortolkes således, at kvalifikationen som afgiftspligtig person, og følgelig retten til fradrag eller tilbagebetaling af den betalte overvæltede moms, kan nægtes en person, som foretager udgående momspligtige transaktioner i et begrænset omfang, som ikke anses for at stå i forhold til det, der i overensstemmelse med lovbestemte kriterier rimeligt kan forventes på grundlag af de aktiver, som personen råder over i tre på hinanden følgende år, når den pågældende ikke kan bevise, at der foreligger objektive forhindringer for denne omstændighed?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, er artikel 167 i direktiv 2006/112 og de grundlæggende principper såsom princippet om momsens neutralitet og proportionalitetsprincippet med hensyn til begrænsning af retten til momsfradrag da til hinder for en national ordning, der i artikel 30, stk. 4, i lov nr. 724/1994 nægter en afgiftspligtig person, som i tre på hinanden følgende afgiftsperioder foretager udgående momspligtige transaktioner i et begrænset omfang, som ikke anses for at stå i forhold til det, der i overensstemmelse med lovbestemte kriterier rimeligt kan forventes på grundlag af de aktiver, som personen råder over i tre på hinanden følgende år, retten til fradrag af den betalte overvæltede moms på erhvervelser, retten til tilbagebetaling af denne moms eller retten til at overføre det respektive tilgodehavende til en senere afgiftsperiode, når den pågældende ikke kan bevise, at der foreligger objektive forhindringer for denne omstændighed?
- 3) Hvis det andet spørgsmål besvares benægtende, er de EU-retlige principper såsom retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning da til hinder for en national ordning, der i artikel 30, stk. 4, i lov nr. 724/1994 nægter en afgiftspligtig person, som i tre på hinanden følgende afgiftsperioder foretager udgående momspligtige transaktioner i et begrænset omfang, som ikke anses for at stå i forhold til det, der i overensstemmelse med lovbestemte kriterier rimeligt kan forventes på grundlag af de aktiver, som personen råder over i tre på hinanden følgende år, retten til fradrag af den betalte overvæltede moms på erhvervelser, retten til tilbagebetaling af denne moms eller retten til at overføre det respektive tilgodehavende til en senere afgiftsperiode, når den pågældende ikke kan bevise, at der foreligger objektive forhindringer for denne omstændighed?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court (Irland) den 3. juni 2022 — AHY mod
The Minister for Justice**

(Sag C-359/22)

(2022/C 303/23)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court (Irland)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AHY

Sagsøgt: The Minister for Justice

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Omfatter retten til effektive retsmidler i form af klage eller indbringelse for en domstol eller et domstolslignende organ af de faktiske og retlige forhold mod en »afgørelse om overførsel« i henhold til bestemmelserne i artikel 27, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 (¹) af 26. juni 2013 (»Dublin III-forordningen«), retten til sådanne effektive retsmidler mod en afgørelse truffet af medlemsstaten i henhold til Dublin III-forordningens artikel 17, stk. 1, vedrørende udøvelsen af dennes skønsbeføjelser i henhold til artikel 17, stk. 1, med hensyn til, hvorvidt den skal behandle den ansøgning om international beskyttelse, som en tredjelandstatsborger eller en statsløs har indgivet til den, selv om behandlingen af ansøgningen ikke påhviler den i henhold til kriterierne i Dublin III-forordningen?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:
- (a) Følger det heraf, at en anmodende medlemsstat er afskåret fra at gennemføre en afgørelse om overførsel, indtil der er truffet afgørelse om en anmodning fra en ansøger om udøvelse af skønsbeføjelser i henhold til Dublin III-forordningens artikel 17, stk. 1?
- (b) Omfatter bestemmelserne i artikel 27, stk. 3, hvorefter medlemsstaterne i deres nationale lovgivning med henblik på tilfælde, hvor afgørelser om overførsel påklages eller indbringes, skal fastsætte en af tre former for opsættende virkning, også en anfægtelse af en afgørelse i henhold til artikel 17, stk. 1, om afslag på at gøre brug af muligheden for at påtage sig ansvaret for en ansøgning om international beskyttelse (»et artikel 17-afslag«)?

- (c) Såfremt der ikke i nogen specifik national lovgivning er fastsat en af de tre former for opsættende virkning i artikel 27, stk. 3, for det tilfælde, at et artikel 17-afslag anfægtes, er retten da i tilfælde af en sådan anfægtelse forpligtet til at indrømme opsættende virkning i en af disse tre former i national ret, og i bekræftende fald hvilken?
- (d) Skal alle de opsættende retsmidler i henhold til artikel 27, stk. 3, fortolkes således, at de virker som en udsættelse af fristen for gennemførelse af en afgørelse om overførsel i henhold til Dublin III-forordningens artikel 29, stk. 1?

3) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende:

- (a) Er retten til effektive retsmidler i henhold til artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder til hinder for, at en anmodende medlemsstat gennemfører en afgørelse om overførsel, indtil der er truffet afgørelse om en ansøgers anmodning om udøvelse af skønsbeføjelser i henhold til Dublin III-forordningens artikel 17, stk. 1?
- (b) Er retten til effektive retsmidler i henhold til artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder til hinder for, at en anmodende medlemsstat gennemfører en afgørelse om overførsel, indtil der er truffet afgørelse vedrørende en anfægtelse af et artikel 17-afslag indbragt for domstolene i henhold til national ret?
- (c) Har en domstolsprøvelse i henhold til national ret til prøvelse af et artikel 17-afslag subsidiært den virkning, at fristen for gennemførelse af en afgørelse om overførsel i henhold til Dublin III-forordningens artikel 29, stk. 1, suspenderes, eller har den på anden måde opsættende virkning på afgørelsen om overførsel?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26.6.2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT 2013, L 180, s. 31).

Appel iværksat den 6. juni 2022 af Planistat Europe og Hervé-Patrick Charlot til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 6. april 2022 i sag T-735/20, Planistat Europe og Charlot mod Kommissionen

(Sag C-363/22 P)

(2022/C 303/24)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Planistat Europe og Hervé-Patrick Charlot (ved avocat F. Martin Laprade)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom stadfæstes, for så vidt som det delvist bestemmes heri, at appellanternes søgsmål om erstatning for det tab, som appellanterne har lidt som følge af de falske anklager, kan fremmes til realitetsbehandling.
- Rettens dom ophæves, for så vidt som det deri fastslås, at en del af appellanternes søgsmål er forældet, og for så vidt som appellanternes påstand om ansvar uden for kontraktforhold derved blev forkastet.

Følgelig:

- Det fastslås, at Kommission har pådraget sig et ansvar uden for kontraktforhold.
- Kommissionen tilpligtes at betale 150 000 EUR for det ikke-økonomiske tab, som Hervé-Patrick Charlot har lidt.
- Kommissionen tilpligtes at betale 11 600 000 EUR for det økonomiske tab, som appellanterne har lidt.
- Kommissionen tilpligtes offentligt at erkende den fejl, den har begået, således at appellanternes anseelse og omdømme genoprettes.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har til støtte for appellen fremsat tre anbringender:

Det første anbringende vedrører en retlig fejl begået af Retten: Idet Retten ikke tog hensyn til det forhold, at det ikke-økonomiske tab også skyldtes mediedækningen af de klager, der var indgivet til straffemyndighederne, og ved at fastslå, at det økonomiske tab udelukkende skyldtes ophævelsen af de kontrakter, der var indgået med Kommissionen, foretog Retten en urigtig gengivelse af de forhold, der forvoldte det tab, som appellanterne har gjort gældende.

På baggrund af denne fejl udledte Retten med urette, at en del af appellanternes påstande var forældede.

Retten anvendte heller ikke retsreglen vedrørende metoden for beregning af forældelsesfristen korrekt.

Det andet anbringende vedrører ligeledes en retlig fejl, som Retten har begået ved vurderingen af om den ærekrænkende adfærd var ulovlig. Dette anbringendes første led vedrører tilsidesættelse af det grundlæggende princip om retten til privatlivets fred. Det andet led vedrører tilsidesættelse af retten til god forvaltning.

Det tredje og sidste appelanbringende vedrører det forhold, at Retten har begået en retlig fejl med hensyn til undersøgelsen af, om der foreligger et reelt tab, og spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger årsagssammenhæng.

Appel iværksat den 7. juni 2022 af Air Canada til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 30. marts 2022 i sag T-326/17, Air Canada mod Kommissionen

(Sag C-367/22 P)

(2022/C 303/25)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Air Canada (ved avocat T. Soames og dikigoros I.-Z. Prodromou-Stamoudi)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Kommissionens afgørelse C(2017) 1742 final af 17. marts 2017 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF, artikel 53 i EØS-aftalen og artikel 8 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart (sag AT.39258 — Luftfragt) (herefter »afgørelsen«) annulleres, subsidiært annulleres artikel 1, stk. 1 litra a), artikel 1, stk. 2, litra a), artikel 1, stk. 3, litra a), og/eller artikel 1, stk. 4, litra a).
- Artikel 3 annulleres, subsidiært nedsættes den bøde, som Air Canada blev pålagt, væsentligt.
- Mere subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse i overensstemmelse med Domstolens dom.
- Kommissionen tilpligtes at betale appellants omkostninger for Domstolen og de resterende to tredjedele af omkostningerne for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat tre anbringender:

Med det første appelanbringende, som består af to led, har appellanten gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved vurderingen af Kommissionens kompetence til at konstatere og pålægge sanktioner for en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 på indgående ruter.

Retten begik en åbenbar retlig fejl, idet den fastslog, at artikel 101, stk. 1, TEUF kan anvendes på adfærd, som indebærer samordning af priser uden for EU, i henhold til kriteriet om de kvalificerede virkninger, uden at det er nødvendigt at vurdere, om adfærdens har til formål eller virkning af begrænse eller fordreje konkurrencen inden for det indre marked.

Retten begik åbenbare retlige fejl ved undersøgelsen af afgørelsens vurdering af virkningen af samordningen vedrørende indgående fragtydelser, for så vidt som den: (i) foretog en urigtig anvendelse af og misforstod relevant retspraksis vedrørende vurderingen af konkurrencebegrænsede virkninger, der udspringer af overtrædelser af konkurrenceretten med konkurrencebegrænsende formål, i forbindelse med vurderingen af kompetencen til at anvende artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53, (ii) fastslog, at Kommissionen overholdt kriteriet om de kvalificerede virkninger, selv om den ikke opfyldte sin forpligtelse til at foretage en passende vurdering af eller slet ikke vurderede de beviser, der er nødvendige for at påvise en kompetence på de indgående ruter, med henblik på at opfylde kriteriet i afgørelsen, (iii) med urette vendte den gældende bevisbyrde og erklærede sig uenig i Air Canadas angivelige manglende afkræftelse af virkninger, som aldrig var blevet konstateret i afgørelsen, (iv) erstattede Kommissionens begrundelse med sin egen med hensyn til, hvordan og hvorfor kriteriet om de kvalificerede virkninger angiveligt var opfyldt, (v) tilsidesatte Air Canadas ret til forsvar ved at vurdere afgørelsens lovlighed på grundlag af argumenter, fortolkning og analyse, der for første gang blev foretaget under annullationsøgsmålet, (vi) foretog en urigtig anvendelse af og misforstod relevant retspraksis vedrørende den samlede og vedvarende overtrædelse, og (vii) undlod at foretage en passende undersøgelse af afgørelsens vurdering af den samlede og vedvarende overtrædelses virkninger som helhed.

Med det andet appelanbringende har appellanten gjort gældende, at Retten begik åbenbare retlige fejl ved vurderingen af Air Canadas ansvar på ruter, som selskabet aldrig havde betjent, eller som det ikke lovligt kunne have betjent, for så vidt som den: (i) erstattede Kommissionens begrundelse i afgørelsen med sin egen og herved indtog det modsatte standpunkt af selve afgørelsens egentlige ordlyd, (ii) tilsidesatte Air Canadas ret til forsvar ved at støtte sig på argumenter, fortolkning og analyse, som aldrig var blevet forelagt Air Canada under den administrative procedure, (iii) ikke tilstrækkelig klart og utvetydigt angav grundene til, at den nåede til sin endelige konklusion, og (iv) støttede sig på retspraksis, som ikke er relevant, og som under alle omstændigheder blev anvendt forkert.

Med det tredje appelanbringende har appellanten gjort gældende, at Retten begik åbenbare retlige fejl, idet den ikke af egen drift vurderede Kommissionens manglende tidsmæssige kompetence til at pålægge Air Canada en bøde efter udløbet af forældelsesfristen.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vestre Landsret (Danmark) den 8. juni 2022,
Skatteministeriet mod Danish Fluid System Technologies A/S**

(Sag C-368/22)

(2022/C 303/26)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Vestre Landsret

Parter

Sagsøger: Skatteministeriet

Sagsøgt: Danish Fluid System Technologies A/S

Præjudicielt spørgsmål

Skal underposition 7307 22 10 i Den Kombinerede Nomenklatur i Den Fælles Toldtarif, som affattet ved bilag I til Kommissionens forordning (EU) nr. 861/2010⁽¹⁾ af 5. oktober 2010 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif fortolkes således, at den omfatter varer som de i hovedsagen omhandlede varer?

⁽¹⁾ EUT 2010, L 284, s. 1

Appel iværksat den 8. juni 2022 af Air France SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 30. marts 2022 i sag T-338/17, Air France mod Europa-Kommissionen

(Sag C-369/22 P)

(2022/C 303/27)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Air France SA (ved advokats A. Wachsmann og M. Blayney)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Principalt,
 - Den appellerede dom ophæves i sin helhed.
 - Følgelig annulleres Europa-Kommissionens afgørelse C(2017) 1742 final af 17. marts 2017 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF, artikel 53 i EØS-aftalen (sag AT.39258 — *Luftfragt*), for så vidt som den vedrører Air France SA, og de grunde, der underbygger dens dispositive del, annulleres, for så vidt som Air France SA ved denne afgørelse blev pålagt en bøde.
- Subsidiært nedsættes den bøde på 182 920 000 EUR, som Air France-KLM og Air France SA blev pålagt til solidarisk hæftelse ved artikel 3, litra b), i Europa-Kommissionens afgørelse C(2017) 1742 final af 17. marts 2017 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF, artikel 53 i EØS-aftalen (sag AT.39258 — *Luftfragt*), til et passende beløb i henhold til artikel 261 TEUF.
- Under alle omstændigheder tilpligtes Europa-Kommissionen at betale samtlige sagsomkostninger, herunder de omkostninger, som Air France SA har afholdt for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen er støttet på et principalt anbringende om ophævelse og på to subsidiære anbringender om ændring.

Principalt har Air France SA med det første anbringende gjort gældende, at Retten ikke foretog en korrekt bedømmelse af Kommissionens kompetence til at anvende artikel 101 TEUF på de indgående (inbound) tjenester, dvs. fra et tredjeland til EØS. Air France SA har gjort gældende, at analysen af de kvalificerede virkninger er behæftet med retlige fejl, og at Retten tilsidesatte begrundelsespligten.

Subsidiært har Air France SA med det andet anbringende gjort gældende, at Retten tilsidesatte begrundelsespligten og ligebehandlingsprincippet hvad angår hensyntagen til lovgivningsordninger.

Med det tredje og sidste anbringende har Air France SA gjort gældende, at Retten begik retlige fejl ved at vende bevisbyrden, idet den fastslog, at Air France SA deltog uafbrudt i overtrædelsen fra den 7. december 1999 til den 14. februar 2006.

Appel iværksat den 8. juni 2022 af Air France-KLM til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 30. marts 2022 i sag T-337/17, Air France-KLM mod Europa-Kommissionen

(Sag C-370/22 P)

(2022/C 303/28)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Air France-KLM (ved advokats A. Wachsmann og M. Blayney)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Principalt,
 - Den appellerede dom ophæves i sin helhed.
 - Følgelig annulleres Europa-Kommissionens afgørelse C(2017) 1742 final af 17. marts 2017 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF, artikel 53 i EØS-aftalen (sag AT.39258 — Luftfragt), for så vidt som den vedrører Air France-KLM SA, og de grunde, der underbygger dens dispositive del, annulleres, for så vidt som Air France-KLM SA ved denne afgørelse blev pålagt en bøde.
 - Subsidiært nedsættes den bøde på 307 360 000 EUR, som på den ene side Air France-KLM og Air France SA og på den anden side KLM blev pålagt til solidarisk hæftelse ved artikel 3, litra b), i Europa-Kommissionens afgørelse C(2017) 1742 final af 17. marts 2017 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF, artikel 53 i EØS-aftalen (sag AT.39258 — Luftfragt), til et passende beløb i henhold til artikel 261 TEUF.
 - Under alle omstændigheder tilpligtes Europa-Kommissionen at betale samtlige sagsomkostninger, herunder de omkostninger, som Air France-KLM SA har afholdt for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen er støttet på et principalt anbringende om ophævelse, på et subsidiært anbringende om annullation og på to mere subsidiære anbringender om ændring.

Principalt har France-KLM med det første anbringende gjort gældende, at den appellerede dom med urette tiltrådte, at appellanten blev tilregnet Air Frances praksis og en del af den praksis, som selskabet Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (herefter »KLM«) udviste. Air France-KLM har i medfør heraf nedlagt påstand om annullation af afgørelsen.

Subsidiært har France-KLM med det andet anbringende gjort gældende, at Retten ikke foretog en korrekt bedømmelse af Kommissionens kompetence til at anvende artikel 101 TEUF på de indgående (inbound) tjenester, dvs. fra et tredjeland til EØS. Air France-KLM har gjort gældende, at analysen af de kvalificerede virkninger er behæftet med retlige fejl, og at Retten tilsidesatte begrundelsespligten. Air France-KLM har i medfør heraf nedlagt påstand om annullation af afgørelsen.

Mere subsidiært har Air France-KLM med det tredje anbringende gjort gældende, at Retten tilsidesatte begrundelsespligten og ligebehandlingsprincippet hvad angår hensyntagen til lovgivningsordninger.

Med det fjerde og sidste anbringende har Air France-KLM gjort gældende, at Retten begik retlige fejl ved at vende bevisbyrden, idet den fastslog, at Air France deltog uafbrudt i overtrædelsen fra den 7. december 1999 til den 14. februar 2006.

Appel iværksat den 9. juni 2022 af LATAM Airlines Group SA og Lan Cargo SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 30. marts 2022 i sag T-344/17, Latam Airlines Group og Lan Cargo mod Kommissionen

(Sag C-375/22 P)

(2022/C 303/29)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: LATAM Airlines Group SA og Lan Cargo SA (ved barrister B. Hartnett, Rechtsanwalt O. Geiss og advocaat W. Sparks)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves, for så vidt som Kommissionen blev frifundet.
- Kommissionens afgørelse C(2017) 1742 final af 17. marts 2017 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF, artikel 53 i EØS-aftalen og artikel 8 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart (sag AT.39258 — Luftfragt) (herefter »afgørelsen«) annulleres, for så vidt som den vedrører appellerterne. Subsidiært annulleres afgørelsen delvist, og den bøde, som appellerterne blev pålagt, nedsættes til et beløb, som Domstolen måtte finde passende.
- Mere subsidiært hjemvises sagen til Retten, såfremt Domstolen ikke mener, at den kan afsige endelig dom.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne for både Domstolen og Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellerterne fremsat følgende anbringender:

Det første appelanbringende vedrører åbenbare retlige fejl ved fastsættelsen af retsvirkningerne af at tiltræde det første anbringende. I stedet for at annullere afgørelsen som helhed annullerede Retten kun denne afgørelse delvist, uden at den vurderede, om de forhold, for hvilke appellerterne ikke blev fundet ansvarlige, kan lægges til grund på trods af klar retspraksis, hvori dette er defineret som det relevante kriterium.

Det andet appelanbringende vedrører åbenbare retlige fejl, da Retten forkastede det sjette anbringende om retten til forsvar vedrørende Kommissionens manglende angivelse af en begrundelse for, at den ikke forfulgte klager over andre luftfartsselskaber og en tjenesteyder. Desuden foretog Retten en urigtig gengivelse af bevisernes klare betydning, da den vurderede e-mailen af 22. juli 2005, uden at tage hensyn til, at de nøgleelementer, som Retten støttede sig på, var adfærd udvist af luftfartsselskaber, i forhold til hvilke Kommissionen havde opgivet sagen efter klagepunktsmeddelelsen.

Det tredje appelanbringende vedrører åbenbare retlige fejl, da Retten forkastede det fjerde anbringendes tredje led (det første klagepunkt) vedrørende Kommissionens kompetence til at foretage bestemte konstateringer.

Det fjerde appelanbringende vedrører åbenbare retlige fejl, da Retten forkastede det fjerde anbringendes tredje led (det andet klagepunkt) om afgørelsens tvetydighed med hensyn til overtrædelsens geografiske udstrækning.

Appel iværksat den 9. juni 2022 af British Airways plc til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 30. marts 2022 i sag T-341/17, British Airways mod Kommissionen

(Sag C-378/22 P)

(2022/C 303/30)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: British Airways plc (ved advokaten A. Lyle-Smythe og R. O'Donoghue og Barrister T. Sebastian)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves i sin helhed, for så vidt som appellants fjerde anbringende og det syvende anbringendes andet led blev forkastet.

- Såfremt den appellerede dom ikke ophæves i sin helhed, ophæves domskonklusionens punkt 4, for så vidt som det vedrører appellansens fjerde anbringende og det syvende anbringendes andet led.
- Kommissionens afgørelse C(2017) 1742 final af 17. marts 2017 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF, artikel 53 i EØS-aftalen og artikel 8 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart (sag AT.39258 — Luftfragt) (herefter »afgørelsen«) annulleres helt eller delvist, navnlig første punktum i præmis 1045 og 1046 som helhed.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har nedlagt påstand om, at den appellerede dom ophæves helt eller delvist. Den appellerede dom traf afgørelse om appellansens påstand om hel eller delvis annullation af afgørelsen.

Til støtte for appellen har appellanten fremsat følgende tre anbringender.

Med det første anbringende gøres det gældende, at Retten begik en retlig fejl, da den erstattede Kommissionens begrundelse med sin egen, og at den ikke identificerede nogen kvalificerede virkninger på konkurrencen i EU/EØS. Dette anbringende består af to led. Med det første led har appellanten gjort gældende, at Kommissionens løse begrundelse var helt utilstrækkelig, og at Retten begik en fejl ved ulovligt at erstatte denne begrundelse med sin egen detaljerede begrundelse. Med det andet led har appellanten gjort gældende, at Kommissionens erstattede begrundelse under alle omstændigheder var utilstrækkelig, eftersom den ikke identificerede en relevant og tilstrækkelig virkning på konkurrencen i EU/EØS.

Med det andet anbringende gøres det gældende, at Retten begik en retlig fejl, da den foretog sine konklusioner om prisvirkningerne på de efterfølgende produktmarkeder i EU/EØS. Retten gengav de fremlagte beviser urigtigt, pålagde med urette appellanten bevisbyrden for at afkræfte bedømmelserne af de materielle og faktiske forhold og overskred sin kompetence ved at erstatte Kommissionens begrundelse med sin egen, helt anderledes begrundelse.

Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Retten begik en retlig fejl og fortolkede ovennævnte afgørelse forkert, idet den støttede sig på visse aspekter ved en samlet og vedvarende overtrædelse, som havde virkninger i EU/EØS, med henblik på at fastslå kompetencen over en anderledes adfærd uden for dette område, som ikke påviseligt havde skabt kvalificerede virkninger i EU/EØS.

Appel iværksat den 9. juni 2022 af Singapore Airlines Ltd og Singapore Airlines Cargo Pte Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 30. marts 2022 i sag T-350/17, Singapore Airlines og Singapore Airlines Cargo mod Kommissionen

(Sag C-379/22 P)

(2022/C 303/31)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Singapore Airlines Ltd og Singapore Airlines Cargo Pte Ltd (ved advokats J.-P. Poitras og J. Wileur, og abogado J. Ruiz Calzado)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves helt eller delvist.

- Kommissionens afgørelse C(2017) 1742 final af 17. marts 2017 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF, artikel 53 i EØS-aftalen og artikel 8 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart (sag AT.39258 — Luftfragt) (herefter »afgørelsen«) annulleres i sin helhed, for så vidt som den vedrører appellanterne, subsidiært annulleres afgørelsen delvist, for så vidt som:
 - Afgørelsens artikel 1, stk. 2, litra q) eller r) og artikel 1, stk. 3, litra q) eller r), er støttet på Kommissionens kompetence til at anvende artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 EEA på indgående luftfragtjenester i EU/EØS, og følgelig nedsættes den bøde, som appellanterne er blevet pålagt, til 64 600 000 EUR eller til et beløb, som Domstolen måtte finde passende.
 - Det ved afgørelsen blev fastslået, at den adfærd, som blev udvist inden for WOW-alliancen, indgår i den samlede og vedvarende overtrædelse, og derfor nedsættes den bøde, som appellanterne er blevet pålagt, med yderligere 15 % som følge af Rettens analyse af den begrænsede deltagelse eller af enhver anden grund, som Domstolen måtte finde passende.
 - Det ved afgørelsen blev fastslået, at adfærden vedrørende betaling af kommissioner af tillæggene indgår i den samlede og vedvarende overtrædelse, og derfor nedsættes den bøde, som appellanterne er blevet pålagt, med yderligere 15 % i overensstemmelse med tilgangen i såvel afgørelsen som i den appellerede dom med hensyn til den begrænsede deltagelse eller til et beløb, som Domstolen måtte finde passende.
- Afgørelsens artikel 1, stk. 1, litra r) eller s), og artikel 1, stk. 4, litra r) eller s), annulleres, og den bøde, som appellanterne er blevet pålagt, nedsættes med yderligere 15 % ved anvendelse af den samme metode, som Retten brugte til at nedsætte bøderne i sagerne Cathay Pacific Airways Ltd mod Europa-Kommissionen (T-343/17, EU:T:2022:184) og Japan Airlines Co. Ltd mod Europa-Kommissionen (T-340/17, EU:T:2022:181).
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne for Domstolen og de resterende to tredjedele af sagsomkostningerne for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanterne fremsat fire anbringender.

Med det første anbringende gøres det gældende, at der blev begået flere retlige fejl ved Rettens vurdering af Kommissionens kompetence i henhold til artikel 101, stk. 1, TEUF.

Med det andet anbringende gøres det gældende, at der blev begået retlige fejl, og at begrundelsespligten blev tilsidesat ved vurderingen af adfærden inden for et konkurrencefremmende og lovligt, verdensomspændende joint venture.

Med det tredje anbringende gøres det gældende, at der blev begået flere retlige fejl ved vurderingen af, om de konkurrerende selskabers samordning af deres svar på verserende eller mulige tvister har et konkurrencebegrænsende »formål« som omhandlet i artikel 101, stk. 1, TEUF.

Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at Retten begik en retlig fejl ved ikke af egen drift at fremsætte et anbringende om grundlæggende retsprincipper vedrørende Kommissionens manglende kompetence til at pålægge sanktioner.

Appel iværksat den 9. juni 2022 af Deutsche Lufthansa AG, Lufthansa Cargo AG og Swiss International Air Lines AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 30. marts 2022 i sag T-342/17, Deutsche Lufthansa m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-380/22 P)

(2022/C 303/32)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Deutsche Lufthansa AG, Lufthansa Cargo AG og Swiss International Air Lines AG (ved Rechtsanwalt S. Völcker og avocat R. Benditz)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Kommissionens afgørelse C(2017) 1742 final af 17. marts 2017 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF, artikel 53 i EØS-aftalen og artikel 8 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart (sag AT.39258 — Luftfragt) (herefter »afgørelsen«) annulleres helt eller delvist.
- Subsidiært, hvis nødvendigt, hjemvises sagen til Retten til fornyet behandling i overensstemmelse med Domstolens dom.
- Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale appellanternes omkostninger for både Domstolen og Retten.
- Domstolen træffer enhver anden foranstaltninger, som den måtte finde passende.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanterne fremsat et enkelt anbringende, der består af fire led.

Med det første led gøres det gældende, at den appellerede dom er behæftet med en retlig fejl, for så vidt som det ikke blev påvist, at adfærden begrænser »konkurrencen inden for det indre marked« som omhandlet i artikel 101, stk. 1, TEUF.

Med det andet led gøres det gældende, at den appellerede dom er behæftet med en retlig fejl, for så vidt som det heri blev fastslået, at Kommissionen kunne tage hensyn til virkningerne af en samlet og vedvarende overtrædelse som helhed.

Med det tredje led gøres det gældende, at Retten med urette erstattede Kommissionens vurdering af de kvalificerede virkninger med sin egen.

Med det fjerde led gøres det gældende, at den appellerede dom er behæftet med en retlig fejl, for så vidt som det heri blev fastslået, at de relevante faktiske omstændigheder har umiddelbare, væsentlige og forudsigelige virkninger inden for kriteriet om de kvalificerede virkninger.

Appel iværksat den 9. juni 2022 af Japan Airlines Co. Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 30. marts 2022 i sag T-340/17, Japan Airlines mod Kommissionen

(Sag C-381/22 P)

(2022/C 303/33)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Japan Airlines Co. Ltd (ved avocat J.-F. Bellis, advocaat K. Van Hove og solicitor R Burton)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves, for så vidt som det heri fastslås, at artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 finder anvendelse på indgående fragtydelser på ruterne mellem EØS og tredjelande.

- Kommissionens afgørelse C(2017) 1742 final af 17. marts 2017 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF, artikel 53 i EØS-aftalen og artikel 8 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart (sag AT.39258 — Luftfragt) (herefter »afgørelsen«) annulleres som helhed, eller subsidiært annulleres afgørelsen, for så vidt som det heri blev konstateret, at artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 finder anvendelse på indgående luftfragttjenester på ruterne mellem EØS og tredjelande, og den bøde, som appellanten blev pålagt, nedsættes til 26 775 000 EUR eller til et andet beløb, som Domstolens måtte finde passende.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat følgende anbringender.

Retten begik en retlig fejl ved at afslå at behandle appellantens anbringende om, at afgørelsen var i strid med artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53, for så vidt som den forbød adfærd med hensyn til de indgående luftfragttjenester, som ikke begrænser konkurrencen i EØS, og i stedet med urette støttede sig på det folkeretlige begreb om kvalificerede virkninger for at fastslå, at Kommissionen havde kompetence i henhold til EU-retten.

Subsidiært begik Retten en retlig fejl ved anvendelsen af kriteriet om de kvalificerede virkninger, idet den fastslog, at Kommissionen havde kompetence til at anvende artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 på de indgående luftfragttjenester på ruterne mellem EØS og tredjelande.

**Appel iværksat den 9. juni 2022 af Cathay Pacific Airways Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Fjerde Udvidede Afdeling) den 30. marts 2022 i sag T-343/17, Cathay Pacific Airways mod
Kommissionen**

(Sag C-382/22 P)

(2022/C 303/34)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Cathay Pacific Airways Ltd (ved solicitor J. Flynn og avocats M. Rees og E. Estellon)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Punkt 3 i den appellerede doms konklusion ophæves.
- Der gives appellanten medhold i de øvrige påstande i den appellerede dom.
- De øvrige konstateringer af overtrædelser i artikel 1, stk. 1-4, i Kommissionens afgørelse C(2017) 1742 final af 17. marts 2017 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF, artikel 53 i EØS-aftalen og artikel 8 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart (sag AT.39258 — Luftfragt) (herefter »afgørelsen«) annulleres, for så vidt som de vedrører appellanten.
- Den resterende del af den bøde, som appellanten blev pålagt ved afgørelsens artikel 3, annulleres.

- Subsidiært annulleres eller nedsættes den resterende del af den bøde, som appellanten blev pålagt, i henhold til artikel 261 TEUF under udøvelsen af Domstolens fulde prøvelsesret som følge af objektive fejl i præmisserne i den appellerede dom.
- Kommissionen tilpligtes at betale appellants sagsomkostninger, herunder de omkostninger, som appellanten har afholdt for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat seks anbringender.

Med det første appelanbringende har appellanten gjort gældende, at Retten med urette fastslog, at Unionen havde kompetence med hensyn til adfærd vedrørende indgående ruter, dvs. luftfragttjenester fra tredjelande til EØS.

Med det andet appelanbringende har appellanten gjort gældende, at Retten foretog en urigtig kvalificering og en urigtig anvendelse af den såkaldte »statslige forpligtelse«, som appellanten påberåbte sig, og at den ikke tog behørigt hensyn til princippet om venskabelig international sameksistens og princippet om forbud mod indblanding i et selvstændigt tredjelands handlinger.

Med det tredje appelanbringende har appellanten gjort gældende, at Retten ikke vurderede alle appellants argumenter, efter at den havde besluttet at annullere overtrædelserne delvist, da de var begrænsede.

Med det fjerde appelanbringende har appellanten gjort gældende, at Retten ikke gav en tilstrækkelig begrundelse for sin konklusion om, at appellanten deltog i den samlede og vedvarende overtrædelse, og at den tilsidesatte ligebehandlingsprincippet.

Med det femte appelanbringende har appellanten gjort gældende, at Retten handlede urigtigt i sin tilgang til beviser, som ikke direkte vedrørte de overtrædelser, der nu er blevet tilregnet appellanten, og at den ikke gav en overbevisende begrundelse med hensyn til alle beviserne, da den fastslog, at appellanten havde deltaget i den samlede og vedvarende overtrædelse.

Med det sjette appelanbringende har appellanten gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, da den fastslog, at appellants afslag på at betale kommissioner var i strid med artikel 101 TEUF og/eller indgik i den samlede og vedvarende overtrædelse.

Sag anlagt den 9. juni 2022 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-384/22)

(2022/C 303/35)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Tricot og E. Sanfrutos Cano, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 106 i Rådets direktiv 2013/59/Euratom af 5. december 2013 om fastlæggelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse mod de farer, som er forbundet med udsættelse for ioniserende stråling og om ophævelse af direktiv 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom og 2003/122/Euratom⁽¹⁾, idet det ikke senest den 6. februar 2018 havde vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder idet det ikke har meddelt Kommissionen disse retsforskrifter.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I overensstemmelse med artikel 106 i direktiv 2013/59/Euratom skal medlemsstaterne senest den 6. februar 2018 sætte de love og administrative bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efterkomme det nævnte direktiv, og meddele Kommissionen de nævnte retsfor skrifter.

Idet Kongeriget Spanien endnu ikke har gennemført alle bestemmelserne i direktiv 2013/59/Euratom i spansk ret, som omhandlet i direktivets artikel 106, eller under alle omstændigheder ikke har meddelt Kommissionen retsfor skrifterne, traf Kommissionen den 9. februar 2022 afgørelse om at anlægge nærværende sag ved Domstolen med påstand om, at det i henhold til artikel 258, stk. 2, TEUF fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 106 i direktiv 2013/59/Euratom.

(¹) EUT 2014, L 13, s. 1.

Appel iværksat den 13. juni 2022 af Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 30. marts 2022 i sag T-325/17, Koninklijke Luchtvaart Maatschappij mod Kommissionen

(Sag C-385/22 P)

(2022/C 303/36)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (ved advokaten R. Wesseling og F. Brouwer)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves, for så vidt som det heri blev fastslået, at Kommissionen havde beføjelse til at anvende artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 på indgående luftfragttjenester på ruterne mellem EØS og tredjelande.
- Kommissionens afgørelse C(2017) 1742 final af 17. marts 2017 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF, artikel 53 i EØS-aftalen og artikel 8 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart (sag AT.39258 — Luftfragt) (herefter »afgørelsen«) annulleres.
- Subsidiært annulleres afgørelsen, for så vidt som det heri blev konstateret, at appellanten havde tilsidesat artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 hvad angår de indgående luftfragttjenester på ruterne mellem EØS og tredjelande.
- Under alle omstændigheder tilpligtes Kommissionen at betale sagsomkostningerne, herunder de omkostninger, som appellanten har afholdt for Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat følgende anbringende.

Retten begik en retlig fejl og tilsidesatte sin begrundelsespligt, da den fastslog, at de indgående fragtydelser var omfattet af anvendelsesområdet for artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53.

Det første led: Retten tilsidesatte begrundelsespligten, begik en retlig fejl og tilsidesatte artikel 101 TEUF, da den fastslog, at indgående fragtydelser havde relevante virkninger i EØS.

Det andet led: Retten tilsidesatte begrundelsespligten, begik en retlig fejl og tilsidesatte artikel 101 TEUF, da den fastslog, at indgående fragtydelser havde sandsynlige virkninger i EØS.

Det tredje led: Retten begik en retlig fejl ved at støtte sig på argumenter og beviser, som Kommissionen ikke havde fremført.

Det fjerde led: Retten begik en retlig fejl og tilsidesatte artikel 101 TEUF, da den fastslog, at den samlede og vedvarende overtrædelse kan udvide Kommissionens kompetence til adfærd udvist uden for EØS.

Appel iværksat den 13. juni 2022 af Martinair Holland NV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 30. marts 2022 i sag T-323/17, Martinair Holland mod Kommissionen

(Sag C-386/22 P)

(2022/C 303/37)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Martinair Holland NV (ved advocaten R. Wesseling og F. Brouwer)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves, for så vidt som det heri fastslås, at Kommissionen havde kompetence til at anvende artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 på indgående luftfragttjenester på ruterne mellem EØS og tredjelande.
- Kommissionens afgørelse C(2017) 1742 final af 17. marts 2017 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF, artikel 53 i EØS-aftalen og artikel 8 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart (sag AT.39258 — Luftfragt) (herefter »afgørelsen«) annulleres som helhed.
- Subsidiært annulleres afgørelsen delvist, for så vidt som det heri blev konstateret, at appellanten havde overtrådt artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 med hensyn til indgående luftfragttjenester på ruterne mellem EØS og tredjelande.
- Under alle omstændigheder tilpligtes Kommissionen at betale sagsomkostningerne, herunder de omkostninger, som appellant har afholdt for Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat følgende anbringende.

Retten begik en retlig fejl og tilsidesatte begrundelsespligten ved at fastslå, at de indgående fragtydelser er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53.

Det første led: Retten tilsidesatte begrundelsespligten, begik en retlig fejl og tilsidesatte artikel 101 TEUF ved at fastslå, at indgående fragtydelser havde relevante virkninger i EØS.

Det andet led: Retten tilsidesatte begrundelsespligten, begik en retlig fejl og tilsidesatte artikel 101 TEUF ved at fastslå, at indgående fragtydelser havde sandsynlige virkninger i EØS.

Det tredje led: Retten begik en retlig fejl ved at støtte sig på argumenter og beviser, som Kommissionen ikke havde fremført.

Det fjerde led: Retten begik en retlig fejl og tilsidesatte artikel 101 TEUF ved at fastslå, at den samlede og vedvarende overtrædelse kan udvide Kommissionens kompetence til adfærd udvist uden for EØS.

Appel iværksat den 16. juni 2022 af Cargolux Airlines International SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 30. marts 2022 i sag T-334/17, Cargolux Airlines mod Kommissionen

(Sag C-401/22 P)

(2022/C 303/38)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Cargolux Airlines International SA (ved abogada E. Aliende Rodríguez)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves som helhed.
- Artikel 1, stk. 1 og 4, i Kommissionens afgørelse C(2017) 1742 final af 17. marts 2017 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF, artikel 53 i EØS-aftalen og artikel 8 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart (sag AT.39258 — Luftfragt) (herefter »afgørelsen«) annulleres, for så vidt som de vedrører appellanten.
- Subsidiært annulleres afgørelsens artikel 1, stk. 1 og 4, for så vidt som de vedrører appellanten og den adfærd, der vedrører betalingen af kommissioner og/eller sikkerhedstillægget, artikel 1, stk. 2 og 3, annulleres, for så vidt som de vedrører appellanten og de indgående ruter, og under alle omstændigheder nedsættes den bøde, som appellanten blev pålagt ved afgørelsens artikel 3, litra f), i overensstemmelse hermed.
- Den bøde, som appellanten blev pålagt ved afgørelsens artikel 3, litra f), annulleres, subsidiært nedsættes væsentligt.
- Mere subsidiært hjemvises sagen til Retten, hvis Domstolen finder, at den ikke kan afsige endelig dom.
- Kommissionen tilpligtes at betale appellants omkostninger for Domstolen og for Retten.
- Domstolen træffer enhver anden foranstaltning, som den måtte finde passende efter sagens omstændigheder.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat følgende fire anbringender.

Med det første appelanbringende har appellanten gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at tiltræde, at Kommissionen havde kompetence til at konstatere og pålægge sanktioner for en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 med hensyn til luftfragttjenester fra tredjelande til lande i EØS (dvs. indgående ruter). Appellanten har nærmere bestemt anført, at Kommissionen begik en retlig fejl ved at anvende et urigtigt retligt kriterium for at bedømme kompetencen i henhold til folkeretten og ikke EU-retten, og at den under alle omstændigheder foretog en urigtig anvendelse af kriteriet om de kvalificerede virkninger i medfør af folkeretten.

Med det andet appelanbringende har appellanten gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at tiltræde Kommissionens konstatering om, at den adfærd, hvori appellanten havde deltaget, udgjorde en overtrædelse med konkurrencebegrænsende formål. Retten begik navnlig en retlig fejl ved at tiltræde Kommissionens konstatering om, at adfærden vedrørende afslaget på at betale kommissioner af tillæggene udgjorde en overtrædelse med konkurrencebegrænsende formål.

Med det tredje appelanbringende har appellanten gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at foretage en urigtig fortolkning og anvendelse af det retlige kriterium for at konstatere en samlet og vedvarende overtrædelse og ved med urette at opretholde den afgørelse, hvorved appellanten var blevet pålagt en sanktion for en sådan samlet og vedvarende overtrædelse. Retten begik navnlig en retlig fejl ved at fastslå, at Kommissionen korrekt havde påvist, at de former for adfærd, som den samlede og vedvarende overtrædelse bestod af, supplerede hinanden og var af vedvarende art.

Med det fjerde appelanbringende har appellanten subsidiært gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at appellanten var ansvarlig for alle aspekter af den samlede og vedvarende overtrædelse, selv om selskabets deltagelse faktisk havde været begrænset, hvorved den tilsidesatte ligebehandlingsprincippet med hensyn til bedømmelsen af appellants deltagelse i afslaget på at betale kommissioner af tillæggene og med urette fastslog, at appellanten deltog vedvarende i sikkerhedstillægget i de perioder, hvor der ikke forelå beviser for en sådan deltagelse.

Appel iværksat den 17. juni 2022 af SAS Cargo Group A/S, Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Sweden og SAS AB til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 30. marts 2022 i sag T-324/17, SAS Cargo Group m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-403/22 P)

(2022/C 303/39)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: SAS Cargo Group A/S, Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Sweden og SAS AB (ved advokaterne B. Creve og M. Kofmann og avocats J. Killick og G. Forwood)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom appelleres, for så vidt som Kommissionen blev frifundet i appellanternes annullationssøgsmål.
- Kommissionens afgørelse C(2017) 1742 final af 17. marts 2017 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF, artikel 53 i EØS-aftalen og artikel 8 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart (sag AT.39258 — Luftfragt) annulleres, for så vidt som den vedrører appellanterne.
- Den pålagte bøde annulleres eller nedsættes.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse i overensstemmelse med Domstolens dom.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i forbindelse med appellen og sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanterne fremsat fem appelanbringender.

Med det første appelanbringende gøres det gældende, at der er begået retlige fejl vedrørende en tilsidesættelse af retten til forsvar og af retten til aktindsigt, idet der ikke blev givet aktindsigt i belastende og diskulperende beviser.

Med det andet appelanbringende gøres det gældende, at der er begået retlige fejl vedrørende retten til at blive hørt med hensyn til kriteriet om de kvalificerede virkninger og de indgående ruter.

Med det tredje appelanbringende gøres det gældende, at der er begået retlige fejl ved anvendelsen af kriteriet om de kvalificerede virkninger.

Med det fjerde appelanbringende gøres det gældende, at der er begået retlige fejl vedrørende den samlede og vedvarende overtrædelse.

Med det femte appelanbringende gøres det gældende, at Retten begik retlige fejl med hensyn til udøvelsen af sin fulde prøvelsesret til at fastsætte bøden.

RETTE

Retten dom af 15. juni 2022 — Dumitrescu og Schwarz mod Kommissionen

(Sag T-531/16) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – ændring af vedtægten i 2014 – godtgørelse af årlige rejseudgifter – hjemsted i et tredjeland – standardbeløb beregnet på grundlag af afstanden mellem tjenestestedet og hovedstaden i den medlemsstat, hvori tjenestemanden er statsborger)

(2022/C 303/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Vasile Dumitrescu (Berchem-Sainte-Agathe, Belgien) og Guido Schwarz (Bruxelles, Belgien) (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara og T. Bohr, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved E. Taneva og M. Ecker, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og R. Meyer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF med påstand om annullation af afgørelserne om fra og med den 1. januar 2014 at nedsætte godtgørelsen af de årlige rejseudgifter, der giver sagsøgerne mulighed for at bevare en relation til deres hjemsted, og om, at Kommissionen tilpligtes at godtgøre sagsøgerne de årlige rejseudgifter til deres hjemsted med et beløb, der svarer til deres faktiske omkostninger.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Vasile Dumitrescu og Guido Schwarz bærer deres egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 89 af 16.3.2015 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-7/15 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Retten dom af 15. juni 2022 — YT og YU mod Kommissionen

(Sag T-532/16) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – ændring af vedtægten i 2014 – godtgørelse af årlige rejseudgifter – hjemsted i et tredjeland – standardbeløb beregnet på grundlag af afstanden mellem tjenestestedet og hovedstaden i den medlemsstat, hvori tjenestemanden er statsborger)

(2022/C 303/41)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: YT og YU (ved advokaterne J.-N. Louis, R. Metz, D. Verbeke, T. Van Lysebeth og N. Maes)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara og T. Bohr, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved E. Taneva og M. Ecker, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og R. Meyer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF med påstand om annullation af afgørelserne om fra og med den 1. januar 2014 at nedsætte godtgørelsen af de årlige rejseudgifter, der giver sagsøgerne mulighed for at bevare en relation til deres hjemsted.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) YT og YU bærer deres egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 89 af 16.3.2015 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-8/15 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 15. juni 2022 — YV m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-533/16) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – ændring af vedtægten i 2014 – godtgørelse af årlige rejseudgifter – hjemsted i et tredjeland – standardbeløb beregnet på grundlag af afstanden mellem tjenestestedet og hovedstaden i den medlemsstat, hvori tjenestemanden er statsborger)

(2022/C 303/42)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: YV, YW og YZ (ved advokaterne J.-N. Louis, R. Metz, D. Verbeke, T. Van Lysebeth og N. Maes)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara og T. Bohr, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved E. Taneva og M. Ecker, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og R. Meyer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF med påstand om annullation af afgørelserne om fra og med den 1. januar 2014 at nedsætte eller afskaffe godtgørelsen af de årlige rejseudgifter, der giver sagsøgerne mulighed for at bevare en relation til deres hjemsted.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) YV, YW og YZ bærer deres egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.

3) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 89 af 16.3.2015 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-10/15 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016)

Retten dom af 15. juni 2022 — Schaffrin mod Kommissionen

(Sag T-538/16) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – ændring af vedtægten i 2014 – godtgørelse af årlige rejseudgifter – hjemsted i et tredjeland – standardbeløb beregnet på grundlag af afstanden mellem tjenestestedet og hovedstaden i den medlemsstat, hvori tjenestemanden er statsborger)

(2022/C 303/43)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Dora Schaffrin (Bruxelles, Belgien) (ved advokat M. Müller-Trawinski)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Bohr og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved E. Taneva og S. Seyr, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og R. Meyer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af afgørelserne om fra og med den 1. januar 2014 at nedsætte eller afskaffe godtgørelsen af de årlige rejseudgifter, der giver sagsøgeren mulighed for at bevare en relation til sit hjemsted, dels om, at det pålægges Kommissionen at foretage en fornyet vurdering af størrelsen på standardbeløbet for disse årlige rejseudgifter.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Dora Schaffrin bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 127 af 20.4.2015 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-15/15 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Retten dom af 15. juni 2022 — YY og ZA mod Den Europæiske Unions Domstol

(Sag T-545/16) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – ændring af vedtægten i 2014 – godtgørelse af årlige rejseudgifter – hjemsted i et tredjeland – standardbeløb beregnet på grundlag af afstanden mellem tjenestestedet og hovedstaden i den medlemsstat, hvori tjenestemanden er statsborger)

(2022/C 303/44)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: YY og ZA (ved advokaterne J.-N. Louis, R. Metz, D. Verbeke, T. Van Lysebeth og N. Maes)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Domstol (ved J. Inghelram og A. Ysebaert, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved E. Taneva og M. Ecker, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og R. Meyer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF med påstand om annullation af afgørelserne om fra og med den 1. januar 2014 at nedsætte eller afskaffe godtgørelsen af de årlige rejseudgifter, der giver sagsøgerne mulighed for at bevare en relation til deres oprindelsessted.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Domstol frifindes.
- 2) YY og ZA bærer deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Domstolen.
- 3) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 146 af 4.5.2015 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-36/15 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Retten dom af 22. juni 2022 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-357/19) ⁽¹⁾

[EFRU – regionalpolitik – operationelle programmer under målet »Investeringer i vækst og beskæftigelse« i Italien – afgørelse, der godkender EFRU's finansielle bidrag til det store projekt »Stort nationalt projekt om højhastighedsbånd – hvide områder« – støttemodtagerens momsudgifter ikke støtteberettigede – artikel 69, stk. 3, litra c), i forordning (EU) nr. 1303/2013 – begrebet »moms, der kan tilbagebetales i henhold til den nationale momslovgivning«]

(2022/C 303/45)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Mantl og F. Tomat, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Vlácil og O. Serdula, som befuldmægtigede) og Kongeriget Spanien (ved I. Herranz Elizalde, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Sagsøgeren har i henhold til artikel 263 TEUF anlagt søgsmål med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2019) 2652 final af 3. april 2019 om godkendelse af det finansielle bidrag til det store projekt »Stort nationalt projekt om højhastighedsbånd — hvide områder«, der er udvalgt inden for rammerne af de operationelle programmer »POR Abruzzo FESR 2014-2020«, »Basilicata«, »POR Calabria FESR FSE«, »Campania«, »POR Emilia Romagna FESR«, »POR Lazio FESR«, »POR Liguria FESR«, »POR Lombardia FESR«, »POR Marche FESR 2014-2020«, »POR Piemonte FESR«, »POR Puglia FESR-FSE«, »POR Sardegna FESR«, »Sicilia«, »Toscana«, »POR Umbria FESR«, »POR Veneto FESR 2014-2020« og »Virksomheder og konkurrenceevne« i Italien, for så vidt som den udelukker støttemodtagerens udgifter til merværdiafgift (moms) fra EU-finansiering.

Konklusion

- 1) Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2019) 2652 final af 3. april 2019 om godkendelse af det finansielle bidrag til det store projekt »Stort nationalt projekt om højhastighedsbredbånd — hvide områder«, der er udvalgt inden for rammerne af de operationelle programmer »POR Abruzzo FESR 2014-2020«, »Basilicata«, »POR Calabria FESR FSE«, »Campania«, »POR Emilia Romagna FESR«, »POR Lazio FESR«, »POR Liguria FESR«, »POR Lombardia FESR«, »POR Marche FESR 2014-2020«, »POR Piemonte FESR«, »POR Puglia FESR-FSE«, »POR Sardegna FESR«, »Sicilia«, »Toscana«, »POR Umbria FESR«, »POR Veneto FESR 2014-2020« og »Virksomheder og konkurrenceevne« i Italien, annulleres, for så vidt som den udelukker støttemodtagerens udgifter til merværdiafgift fra EU-finansiering.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Italienske Republik afholdte omkostninger.
- 3) Den Tjekkiske Republik og Kongeriget Spanien bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 263 af 5.8.2019.

Rettens dom af 22. juni 2022 — thyssenkrupp mod Kommissionen

(Sag T-584/19) (¹)

(Konkurrence – fusioner – markedet for produktion og distribution af fladt kulstofstål – afgørelse, der erklærer fusionen uforenelig med det indre marked og EØS-aftalen – relevant marked – bedømmelse af transaktionens konkurrencemæssige virkninger – tilsagn – begrundelsespligt)

(2022/C 303/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: thyssenkrupp AG (Duisburg og Essen, Tyskland) (ved advokaterne M. Klusmann, J. Ziebarth og M. Dästner)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Conte, T. Franchoo, I. Zaloguín og C. Sjödin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2019) 4228 final af 11. juni 2019 om en fusions uforenelighed med det indre marked og EØS-aftalens funktion (sag M.8713 — Tata Steel/thyssenkrupp/JV).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) thyssenkrupp AG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 357 af 21.10.2019.

Retten dom af 22. juni 2022 — Ryanair mod Kommissionen (Finnair II; Covid-19)(Sag T-657/20) ⁽¹⁾

(Statsstøtte – det finske marked for lufttransport – støtte, som Finland har inddrømmet Finnair i forbindelse med covid-19-pandemien – rekapitalisering af et luftfartsselskab gennemført af dets offentlige og private ejere på pro rata-basis af de eksisterende ejerforhold – beslutning om ikke at gøre indsigelser – midlertidige rammebestemmelser for statslige støtteforanstaltninger – foranstaltning til afhjælpning af en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi – fravigelse af visse krav i de midlertidige rammebestemmelser – ingen afvejning af støttens gunstige virkninger og dens negative indvirkning på samhandelsvilkårene og på opretholdelsen af en ufordrejet konkurrence – ligebehandling – etableringsfrihed – fri udveksling af tjenesteydelser – begrundelsespligt)

(2022/C 303/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ryanair DAC (Swords, Irland) (ved advokaterne F.-C. Laprévote, V. Blanc, E. Vahida, S. Rating og I.-G. Metaxas Maranghidis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, S. Noë og F. Tomat, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Franske Republik (ved T. Stéhelin og P. Dodeller, som befuldmægtigede) og Republikken Finland (ved H. Leppo og A. Laine, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Europa-Kommissionens afgørelse C(2020) 3970 final af 9. juni 2020 om statsstøtte SA.57410 (2020/N) — Finland Covid-19: Rekapitalisering af Finnair.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Ryanair DAC bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Den Franske Republik og Republikken Finland bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 433 af 14.12.2020.

Retten dom af 22. juni 2022 — Unite the Union mod EUIPO — WWRD Ireland (WATERFORD)(Sag T-739/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket WATERFORD – annullationssøgsmål – artikel 63, stk. 3, i forordning (EU) 2017/1001 – opfyldelse af betingelserne for behandling – varemærke, der kan vildlede offentligheden – artikel 51, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001]]

(2022/C 303/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Unite the Union (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne B. O'Connor og M. Hommé)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved V. Ruzek og D. Hanf, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: WWRD Ireland IPCO LLC (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater) (ved advokaterne M. Mortelé og B. Lieben)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelsen truffet den 25. september 2020 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2683/2019-2).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Unite the Union bærer sine egne omkostninger og betaler de af WWRD Ireland IPCO LLC afholdte omkostninger.
- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 62 af 22.2.2021.

Retten dom af 22. juni 2022 — Beveland mod EUIPO — Super B (BUCANERO)

(Sag T-29/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket BUCANERO – reel brug af varemærket – artikel 18, stk. 1, andet afsnit, litra a), og artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001 – form, der kun afviger ved enkeltheder, som ikke forandrer særpræget – bevis for reel brug]

(2022/C 303/49)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Beveland, SA (Sant Joan les Fonts, Spanien) (ved advokat J. Carbonell Callicó)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Super B, SL (Talavera de la Reina, Spanien) (ved advokat K. Guridi Sedlak)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. november 2022 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1046/2020-5) vedrørende en fortabelsessag mellem Beveland og Super B.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Beveland, SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 79 af 8.3.2021.

Rettens dom af 15. juni 2022 — QI mod Kommissionen(Sag T-122/21) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – bedømmelsesrapport – bedømmelsesårene 2018 og 2019 – utilfredsstillende bedømmelse af ledelsesindsats – almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægts artikel 43 – valideringsprocedure – princippet om upartiskhed – åbenbart urigtigt skøn)

(2022/C 303/50)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: QI (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Mongin og L. Hohenecker, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Ved stævning indleveret til Justitskontoret den 25. februar 2022 har sagsøgeren i henhold til artikel 270 TEUF anlagt sag med påstand om annullation af de bedømmelsesrapporter for bedømmelsesårene 2018 og 2019, der vedrører hende, samt afgørelsen af 16. november 2020, hvorved hun blev meddelt afslag på sin klage over disse rapporter.

Konklusion

- 1) QI's bedømmelsesrapport for bedømmelsesåret 2019 annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 19.4.2021.

Rettens dom af 22. juni 2022 — Puma mod EUIPO — V. Fraas (FRAAS)(Sag T-329/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket FRAAS – reel brug af varemærket – brug vedrørende de varer, for hvilke varemærket er registreret – artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001] – bevis for reel brug]

(2022/C 303/51)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Puma SE (Herzogenaurach, Tyskland) (ved advokat M. Schunke)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: V. Fraas GmbH (Helmbrechts-Wüstenselbitz, Tyskland) (ved advokaterne R. Kunze og F. Tyra)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelsen truffet den 24. marts 2021 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2714/2019-5).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Puma SE bærer egne omkostninger og betaler de af EUIPO og V. Fraas GmbH afholdte omkostninger i forbindelse med behandlingen af denne sag.

⁽¹⁾ EUT C 297 af 26.7.2021.

Retten dom af 22. juni 2022 — Future Motion mod EUIPO — El Corte Inglés (HYPERCORE)

(Sag T-356/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designet – ordmærket HYPERCORE – ældre EU-figurmærke HIPERCOR – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2022/C 303/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Future Motion, Inc. (Santa Cruz, Californien, De Forenede Stater) (ved advokat F. M. Orou)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ved advokat J.L. Rivas Zurdo)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. april 2021 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1229/2020-1) vedrørende en indsigelsessag mellem El Corte Inglés og Future Motion.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 26. april 2021 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1229/2020-1) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Future Motion, Inc. afholdte omkostninger.
- 3) El Corte Inglés, SA bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 329 af 16.8.2021.

Retten dom af 22. juni 2022 — Haswani mod Rådet

(Sag T-479/21) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger over for Syrien – indefrysning af midler – retskraft – urigtigt skøn – proportionalitet – begrundelsespligt – ret til forsvar – ret til en retfærdig rettergang)

(2022/C 303/53)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: George Haswani (Yabroud, Syrien) (ved advokat G. Karouni)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Limonet og V. Piessevaux, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til dels artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2021/855 af 27. maj 2021 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2021, L 188, s. 90) og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2021/848 af 27. maj 2021 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2021, L 188, s. 18), for så vidt som disse retsakter opretholder sagsøgerens navn på listerne i bilagene til retsakterne, dels artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af vedtagelsen af de ovennævnte retsakter.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) George Haswani betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 412 af 11.10.2021.

Retten dom af 22. juni 2022 — Kubara mod EUIPO (good calories)

(Sag T-602/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærket good calories – absolutte registreringshindringer – mangel på fornødent særpræg – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001 – retssikkerhed – berettiget forventning]

(2022/C 303/54)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Kubara sp. z o.o. (Częstochowa, Polen) (ved advokat A. Suskiewicz)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 14. juli 2021 af Første Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2167/2020-1).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Kubara sp. z o.o. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 462 af 15.11.2021.

**Retten dom af 22. juni 2022 — Tequila Revolución mod EUIPO — Horizons Group (London)
(Revolution Vodka)**

(Sag T-628/21) ⁽¹⁾

*[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket Revolution Vodka – ældre EU-ordmærke
TEQUILA REVOLUCIÓN – relative registreringshindringer – artikel 8, stk. 1, litra a) og litra b), i
forordning (EU) 2017/1001 – manglende reel brug – artikel 47, stk. 2, i forordning 2017/1001]*

(2022/C 303/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Tequila Revolución S.A.P.I. De C.V. (Mexico, Mexico) (ved advokat M. Pomares Caballero)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Pétrequin og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Horizons Group (London) Ltd (Reading, Det Forenede Kongerige)

Sagens genstand

Med sit søgsmål, der er støttet på artikel 263 TEUF, har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation og omgørelse af afgørelsen truffet den 22. juli 2021 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2266/2020-5).

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Tequila Revolución S.A.P.I. De C.V. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 490 af 6.12.2021.

**Retten kendelse af 16. juni 2022 — bonnanwalt mod EUIPO — Bayerischer Rundfunk m.fl.
(tagesschau)**

(Sag T-83/20) ⁽¹⁾

*(EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket tagesschau – erklæring om delvis fortabelse – bistand
fra en advokat, som ikke er en tredjemand, der er uafhængig af sagsøgeren – afvisning)*

(2022/C 303/56)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: bonnanwalt Vermögens und Beteiligungsgesellschaft mbH (Bonn, Tyskland) (ved advokat T. Wendt)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenienter ved Retten: Bayerischer Rundfunk (München, Tyskland) og 8 øvrige intervenienter, hvis navne er anført i bilaget til kendelsen (ved advokat B. Krause)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelsen truffet den 12. december 2019 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1487/2019-2).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) bonnanwalt Vermögens und Beteiligungsgesellschaft mbH betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 114 af 6.4.2020.

Retts kendelse af 7. juni 2022 — Daimler mod Kommissionen

(Sag T-509/20) (¹)

(Miljø – forordning (EU) 2019/631 – gennemførelsesforordning (EU) 2017/1153 – gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/1035 – kuldioxidemissioner – prøvningsmetodologi – personbiler – ændring af den anfægtede afgørelse for så vidt angår sagsøgeren – bortfald af tvistens genstand – ufornuddent at træffe afgørelse)

(2022/C 303/57)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Daimler AG (Stuttgart, Tyskland) (ved advokaterne N. Wimmer, C. Arhold og G. Ollinger)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Hermes og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Ved stævning indleveret til Retts Justitskontor den 14. august 2020 har sagsøgeren i henhold til artikel 263 TEUF anlagt sag med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/1035 af 3. juni 2020 om bekræftelse eller ændring af den foreløbige beregning af de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner og de specifikke emissionsmål for fabrikanten af personbiler og lette erhvervskøretøjer for kalenderåret 2018 i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/631 (EUT 2020, L 227, s. 37).

Konklusion

- 1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Daimler AG afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 320 af 28.9.2020.

Retts kendelse af 14. juni 2022 — FZ m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-236/21) (¹)

(Personalesag – tjenestemænd – løn – ansatte ved Kommissionen, der gør tjeneste i et tredjeland – mellemliggende ajourføring af justeringskoefficienter – åbenbart urigtigt skøn – tilbagevirkende kraft – retssikkerhed – omsorgspligt – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)

(2022/C 303/58)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: FZ og de 15 andre sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget til kendelsen (ved advokaterne J.-N. Louis og N. Maes)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Mongin, I. Melo Sampaio og A.-C. Simon, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF har sagsøgerne nedlagt påstand om annullation af deres lønsedler for juli 2020, der er udfærdiget af Europa-Kommissionen, og hvori der for første gang sker anvendelse af de justeringskoefficienter, der er fastsat med tilbagevirkende kraft pr. 1. oktober 2019 og pr. 1. januar 2020.

Konklusion

- 1) Sagen afvises som åbenbart ugrundet.
- 2) FZ og de andre sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget til kendelsen, betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 242 af 21.6.2021.

Retten kendelse af 14. juni 2022 — FJ m.fl. mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag T-246/21) (¹)

(Personalesag – tjenestemænd – løn – EU-Udenrigstjenestens ansatte, som gør tjeneste i et tredjeland – mellemliggende ajourføring af justeringskoefficienter – åbenbart urigtigt skøn – tilbagevirkende kraft – retssikkerhed – omsorgspligt – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)

(2022/C 303/59)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: FJ og de 6 andre sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget til kendelsen (ved advokaterne J.N. Louis og N. Maes)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) (ved S. Marquardt og R. Spáč, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF har sagsøgerne nedlagt påstand om annullation af deres lønsedler for juli 2020, der er udfærdiget af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten), og hvori der for første gang sker anvendelse af de justeringskoefficienter, der er fastsat med tilbagevirkende kraft pr. 1. oktober 2019 og pr. 1. januar 2020.

Konklusion

- 1) Sagen afvises som åbenbart ugrundet.
- 2) FJ og de andre sagsøgere, hvis navne er opført i bilaget, betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 242 af 21.6.2021.

Rettenns kendelse af 13. juni 2022 — Mendes de Almeida mod Rådet(Sag T-334/21) ⁽¹⁾

(Personalesag – udpegelse af de europæiske anklagere ved Den Europæiske Anklagemyndighed – udpegelse af en af de kandidater, der er indstillet af Portugal – ingen tvister mellem Unionen og dens ansatte med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i tjenestemandsvedtægten og ansættelsesvilkårene – artikel 270 TEUF – åbenbart manglende kompetence)

(2022/C 303/60)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Ana Carla Mendes de Almeida (Sobreda, Portugal) (ved advokaterne R. Leandro Vasconcelos, M. Marques de Carvalho og P. Almeida Sande)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved K. Pleśniak og J. Gil, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med et søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/1117 af 27. juli 2020 om udpegelse af de europæiske anklagere ved Den Europæiske Anklagemyndighed (EUT L 244, 2020, s. 18), hvori José Eduardo Moreira Alves d'Oliveira Guerra udpeges som europæisk anklager ved Den Europæiske Anklagemyndighed, og om annullation af Rådets afgørelse af 8. marts 2021, hvorved der blev meddelt afslag på den klage over den anfægtede afgørelse, som sagsøgeren indgav den 10. februar 2021.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Ana Carla Mendes de Almeida betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 320 af 9.8.2021.

Rettenns kendelse af 9. juni 2022 — Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior mod Kommissionen(Sag T-493/21) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – instrument til førtiltrædelsesbistand – tredjeland – nationalt offentligt udbud – den ordregivende myndigheds ophævelse af kontrakten – den ordregivende myndigheds begæring om at indløse en bankgaranti – kontrasignatur fra chefen for Unionens delegation i tredjelandet – manglende kompetence)

(2022/C 303/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Equinoccio Compañía de Comercio Exterior, SL (Madrid, Spanien) (ved advokaterne R. Sciaudone og D. Luff)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Bianchi og T. Van Noyen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af kontrasignatur foretaget den 29. april 2021 af Den Europæiske Unions delegation i Ankara (Tyrkiet) på brev om indløsning af bankgarantien fra den tyrkiske minister for videnskab, industri og teknologi.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior, SL betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 452 af 8.11.2021.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 21. juni 2022 –Ismailova mod Rådet

(Sag T-234/22 R)

(Særlige rettergangsformer – fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger over for Ruslands tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitæt og uafhængighed – indekryssning af midler – anmodning om foreløbige forholdsregler – ingen uopsættelighed – interesseafvejning)

(2022/C 303/62)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Gulbakhor Ismailova (Tasjkent, Usbekistan) (ved advokat J. Grand d'Esnon)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen og A. Vitro, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med sit søgsmål støttet på artikel 278 TEUF og 279 TEUF har sagsøgeren i det væsentlige nedlagt påstand om udsættelse af gennemførelsen af dels to retsakter, hvorved kriterierne for opførelse på listen over personer, enheder og organer, der er omfattet af restriktive foranstaltninger som følge af deres involvering i tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitæt og uafhængighed, er blevet ændret, dels to retsakter, hvorved hendes navn er blevet føjet til denne liste. Navnlig har sagsøgeren for det første og principalt nedlagt påstand om udsættelse af gennemførelsen af Rådets afgørelse (FUSP) 2022/582 af 8. april 2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitæt og uafhængighed (EUT 2022, L 110, s. 55), for så vidt som denne retsakt vedrører hende, af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/581 af 8. april 2022 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitæt og uafhængighed (EUT 2022, L 110, s. 3), for så vidt som denne retsakt vedrører hende, af Rådets afgørelse (FUSP) 2022/329 af 25. februar 2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitæt og uafhængighed (EUT 2022, L 50, s. 1), og af Rådets forordning (EU) 2022/330 af 25. februar 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitæt og uafhængighed (EUT 2022, L 51, s. 1), for det andet og subsidiært nedlagt påstand om udsættelse af gennemførelsen af afgørelse 2022/582, for så vidt som denne retsakt vedrører hende, af gennemførelsesforordning 2022/581, for så vidt som denne retsakt vedrører hende, af artikel 1, stk. 2, litra f) og g), i afgørelse 2022/329 og af artikel 1, stk. 1, litra f) og g), i forordning 2022/330 og for det tredje nedlagt påstand om, at Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale hende 20 000 EUR for de omkostninger, som hun har måttet afholde med henblik på at forsvare sine interesser.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
 - 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.
-

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 21. juni 2022 — Narzieva mod Rådet

(Sag T-238/22 R)

(Særlige rettergangsformer – fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger over for Ruslands tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitæt og uafhængighed – indefrysning af midler – anmodning om foreløbige forholdsregler – ingen uopsættelighed – interesseafvejning)

(2022/C 303/63)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Saodat Narzieva (Tasjkent, Usbekistan) (ved advokat J. Grand d'Esnon)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Vitro og B. Driessen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med sit søgsmål støttet på artikel 278 TEUF og 279 TEUF har sagsøgeren i det væsentlige nedlagt påstand om udsættelse af gennemførelsen af dels to retsakter, hvorved kriterierne for opførelse på listen over personer, enheder og organer, der er omfattet af restriktive foranstaltninger som følge af deres involvering i tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitæt og uafhængighed, er blevet ændret, dels to retsakter, hvorved hendes navn er blevet føjet til denne liste. Navnlig har sagsøgeren for det første og principalt nedlagt påstand om udsættelse af gennemførelsen af Rådets afgørelse (FUSP) 2022/582 af 8. april 2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitæt og uafhængighed (EUT 2022, L 110, s. 55), for så vidt som denne retsakt vedrører hende, af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/581 af 8. april 2022 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitæt og uafhængighed (EUT 2022, L 110, s. 3), for så vidt som denne retsakt vedrører hende, af Rådets afgørelse (FUSP) 2022/329 af 25. februar 2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitæt og uafhængighed (EUT 2022, L 50, s. 1), og af Rådets forordning (EU) 2022/330 af 25. februar 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitæt og uafhængighed (EUT 2022, L 51, s. 1), for det andet og subsidiært nedlagt påstand om udsættelse af gennemførelsen af afgørelse 2022/582, for så vidt som denne retsakt vedrører hende, af gennemførelsesforordning 2022/581, for så vidt som denne retsakt vedrører hende, af artikel 1, stk. 2, litra f) og g), i afgørelse 2022/329 og af artikel 1, stk. 1, litra f) og g), i forordning 2022/330 og for det tredje nedlagt påstand om, at Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale hende 20 000 EUR for de omkostninger, som hun har måttet afholde med henblik på at forsvare sine interesser.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Sag anlagt den 19. maj 2022 — Kesaev mod Rådet

(Sag T-290/22)

(2022/C 303/64)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Igor Albertovich Kesaev (Usovo, Rusland) (ved advokaterne R. Moeyersons og A. De Jonge)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/581 af 8. april 2022 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed annulleres i det omfang, den vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende: optagelsen af sagsøgeren på sanktionslisten er baseret på et faktisk forkert grundlag:

- Sagsøgerens aktiviteter inden for [fortroligt] ⁽¹⁾ kan ikke danne grundlag for optagelsen af sagsøgeren på sanktionslisten. Ingen af grundene i artikel 2 i afgørelse 2014/145/FUSP, som ændret ved Rådets afgørelse (FUSP) 2022/329 af 25. februar 2022, gælder for sagsøgeren.
- Sagsøgeren er ikke aktionær i [fortroligt]. Sagsøgeren er kun indirekte passiv aktionær i [fortroligt] gennem selskabet GlobalVoyenTreyding Ltd. Sagsøgeren overdrog disse andele til virksomhedens ledende organ ved aftaler af 11. januar 2022 og dermed forud for de russiske væbnede styrkers militæroperation i Ukraine.
- Sagsøgeren har ingen forbindelser til »ledelsen i sikkerhedstjenesterne« i Den Russiske Føderation gennem [fortroligt]. Sagsøgeren har ingen aktiv eller udøvende rolle inden for denne stiftelse, som er en velgørende institution, og sagsøgeren er heller ikke bekendt med, hvorvidt denne stiftelses repræsentanter er tidligere embedsmænd fra de russiske sikkerhedstjenester, hvilket Rådet endvidere ikke har godtgjort er tilfældet.

2. Andet anbringende: sagsøgeren er aldrig blevet hørt, hvilket tilsidesætter retten til en retfærdig rettergang. Hvis sagsøgeren var blevet behørigt informeret og havde haft mulighed for at fremsætte sine bemærkninger rettidigt, ville proceduren have ført til et andet resultat.

3. Tredje anbringende: Optagelsen af sagsøgeren på sanktionslisten er, også i lyset af det første anbringende, i strid med chartrets artikel 6, 8, 16 og 17, sammenholdt med artikel 52 heri.

4. Fjerde anbringende: tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet. Kriterierne for at optage personer på sanktionslisten er vage og uklare og fører derfor til vilkårlige afgørelser.

⁽¹⁾ Fortrolige oplysninger.

Sag anlagt den 30. maj 2022 — Korres mod EUIPO — Naos (EST. KORRES 1996 HYDRA BIOME)

(Sag T-328/22)

(2022/C 303/65)

Stævningen er affattet på græsk

Parter

Sagsøger: Korres AE — Fysika Proionta (Metamorfosi, Attica, Grækenland) (ved advokat S. Tsimikalis)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Naos SAS (Aix en Provence, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Korres AE — Fysika Proionta

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket EST. KORRES 1996 HYDRA-BIOME — registreringsansøgning nr. 18 197 304.

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. marts 2022 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1410/2021-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 2. juni 2022 — TotalEnergies Marketing Nederland mod Kommissionen

(Sag T-332/22)

(2022/C 303/66)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: TotalEnergies Marketing Nederland NV (Haag, Nederlandene) (ved advokat C. van Heezik)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 23. marts 2022 i sagerne GESTDEM 2021/4203, 2021/4204, 2021/4205, 2021/4206 og 2021/4207 annulleres, og Kommissionen tilpligtes at gøre de relevante dokumenter tilgængelige for offentligheden.
- Kommissionen tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med nærværende sag, herunder omkostningerne i forbindelse med juridisk bistand.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl, idet den ikke fremlagde en aktliste og ikke begrundede den manglende aktliste. Det fuldstændige afslag på aktindsigt i aktlisten var for vidtgående og stod ikke i rimeligt forhold til det forfulgte mål. Navnlige fremgår det ikke, hvorledes den ønskede aktliste vil være til skade for beskyttelsen af forretningsmæssige interesser og undersøgelser som omhandlet i artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001.

2. Andet anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl ved at finde, at oplysningerne i sagerne GESTDEM 2021/4203 og GESTDEM 2021/4204 var omfattet af en generel formodning om fortrolighed. Sagsøgeren forstår ikke, hvorfor al kommunikation mellem Kommissionen og den nederlandske konkurrencemyndighed udgør en del af den administrative sag. De dokumenter, der ikke udgør en del af denne sag, kan ikke a priori være omfattet af en sådan formodning.

Sag anlagt den 13. juni 2022 — Aitana mod EUIPO

(Sag T-355/22)

(2022/C 303/67)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Aitana Actividades de Construcción y Servicios, SL (Alicante, Spanien) (ved advokat A. Martí Martín)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at den for kontrakten relevante lovgivning finder anvendelse (Real Decreto-Ley 3/2022 ⁽¹⁾).
- Det fastslås, at Aitana Actividades de Construcción y Servicios, SL (Aitana ACS, SL) har ret til at revidere priserne i kontrakten under henvisning til doktrinen om uforudsigelig risiko (Rebus Sic Stantibus).
- Det fastslås, at Aitana ACS, SL har ret til at revidere priserne i kontrakten under henvisning til princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om deklatorisk anvendelse af spansk ret som den lovgivning, der finder anvendelse på kontrakten.
 - Sagsøgeren har i den henseende gjort gældende, at det fremgår af klausul I.10-1 i kontrakten, at spansk ret kan anvendes deklatorisk. Real Decreto-Ley 3/2022 af 1. marts finder deklatorisk anvendelse. I henhold til bestemmelserne i Real Decreto-Ley 3/2022 må der anses at foreligge en ret til at revidere priserne i kontrakten.
2. Andet anbringende om, at priserne i kontrakten skal revideres i henhold til Den Europæiske Unions principper og lovgivning.
 - Sagsøgeren har i den henseende anført, at den uforudsigelige risiko, som medfører uoverkommelige udgifter for den ene aftalepart, bør indebære, at kontrakten genforhandles. Sars-Cov-2 pandemien og den væbnede konflikt mellem Ukraine og Rusland udgør tydeligt en uforudsigelig risiko. Disse situationer har medført en ekstraordinær stigning i priserne for materialer, som Aitana ACS, SL ikke bør bære alene.
3. Tredje anbringende om, at det fastslås, at retten til at revidere priserne ikke har nogen indvirkning på kontrakten eller på gennemsigtighedsprincippet og princippet om fri konkurrence.
 - Sagsøgeren har i den henseende anført, at den klausul, der begrænser retten til at revidere priserne, ikke omfatter force majeure eller uforudsigelige risici. Udvidelsen af ansvaret i kontraktforhold til at omfatte tilfælde af hændelige omstændigheder kræver udtrykkeligt samtykke, hvilket ikke foreligger. Gennemsigtighedsprincippet og princippet om fri konkurrence er ikke blevet tilsidesat som følge af revisionen af priserne, jf. betingelserne i artikel 172 i forordning 2018/1046 ⁽²⁾.

4. Fjerde anbringende om, at det fastslås, at der i medfør af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning foreligger en ret til at revidere priserne i kontrakten.

- Sagsøgeren har i den henseende gjort gældende, at [Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret] anerkendte retten til at revidere priserne i kontrakten. Opfyldelsen af kontrakten skete derfor på grundlag heraf. EUIPO er som følge af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning forpligtet til at anerkende retten til at revidere priserne.

- (¹) Real Decreto-ley 3/2022, de 1 de marzo, de medidas para la mejora de la sostenibilidad del transporte de mercancías por carretera y del funcionamiento de la cadena logística, y por el que se transpone la Directiva (UE) 2020/1057, de 15 de julio de 2020, por la que se fijan normas específicas con respecto a la Directiva 96/71/CE y la Directiva 2014/67/UE para el desplazamiento de los conductores en el sector del transporte por carretera, y de medidas excepcionales en materia de revisión de precios en los contratos públicos de obras (BOE 2022, n° 52, pg. 24298) (Kongeligt lovdekret 3/2022 af 1. marts om foranstaltninger til forbedring af bæredygtigheden af godstransport ad vej og transportkædens funktionalitet, og som gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/1057 af 15.7.2020 om fastsættelse af særlige regler med hensyn til direktiv 96/71/EF og direktiv 2014/67/EU om udstationering af førere i vejtransportsektoren, og om særlige foranstaltninger vedrørende revision af priser i offentlige tjenesteydelseskontrakter (spansk lovtidende 2022, nr. 52, s. 24298)).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18.7.2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT 2018, L 193, s. 1).

Sag anlagt den 17. juni 2022 — Timchenko mod Rådet

(Sag T-361/22)

(2022/C 303/68)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Elena Petrovna Timchenko (Cologne, Schweiz) (ved advokaterne T. Bontinck, S. Bonifassi og E. Fedorova)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Rådets afgørelse (FUSP) 2022/582 (¹) af 8. april 2022 annulleres, for så vidt som den opfører sagsøgeren som nr. 903 i bilaget til denne afgørelse.
- Gennemførelsesforordning (EU) 2022/581 (²) af 8. april 2022 annulleres, for så vidt som den opfører sagsøgeren som nr. 903 i bilaget til denne forordning.
- Rådet tilpligtes at betale et beløb, som foreløbigt er opgjort til 1 000 000 EUR, i erstatning for den af sagsøgeren lide ikke-økonomiske skade.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført fire anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af retten til en effektiv domstolsbeskyttelse og af administrationens begrundelsespligt.
2. Andet anbringende om et åbenbart urigtigt skøn for så vidt angår den af Rådet anførte begrundelse.

3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og de grundlæggende rettigheder for så vidt angår vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger over for sagsøgeren og det uberettigede indgreb i hendes grundlæggende rettigheder, som er fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af traktaterne.

- (¹) Rådets afgørelse (FUSP) 2022/582 af 8.4.2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2022, L 110, s. 55).
- (²) Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/581 af 8.4.2022 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2022, L 110, s. 3).

Sag anlagt den 18. juni 2022 — Bazhaev mod Rådet

(Sag T-362/22)

(2022/C 303/69)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Musa Yusopovich Bazhaev (Moskva, Rusland) (ved advokaterne T. Bontinck, A. Guillerme og T. Payan)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2022/582 (¹) af 8. april 2022 annulleres, for så vidt som sagsøgerens navn herved er blevet opført i bilaget til Rådets afgørelse 2014/145/FUSP af 17. marts 2014.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/581 (²) af 8. april 2022 annulleres, for så vidt som sagsøgerens navn herved er blevet opført i bilaget til Rådets forordning (EU) nr. 269/2014 af 17. marts 2014.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale et foreløbigt beløb på 1 mio. EUR for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende vedrørende en tilsidesættelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse.
2. Andet anbringende vedrørende et åbenbart urigtigt skøn for så vidt angår den af Rådet anførte begrundelse.
3. Tredje anbringende vedrørende en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet.
4. Fjerde anbringende vedrørende en tilsidesættelse af sagsøgerens grundlæggende rettigheder.

- (¹) Rådets afgørelse (FUSP) 2022/582 af 8.4.2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2022, L 110, s. 55).
- (²) Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/581 af 8.4.2022 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2022, L 110, s. 3).
-

Sag anlagt den 18. juni 2022 — Shulgin mod Rådet

(Sag T-364/22)

(2022/C 303/70)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Aleksandr Aleksandrovich Shulgin (Moskva, Rusland) (ved advokaterne T. Bontinck, F. Bélot, A. Guillerme og L. Burguin)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2022/582/FUSP af 8. april 2022 ⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som den opfører sagsøgeren under nr. 911 i bilaget til afgørelsen.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/581 af 8. april 2022 ⁽²⁾ annulleres, for så vidt som den opfører sagsøgeren under nr. 911 i bilag I til gennemførelsesforordningen.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende vedrørende tilsidesættelse af retten til effektiv domstolsbeskyttelse og begrundelsespligten.
2. Andet anbringende vedrørende anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn ved de begrundelser, der er anført af Rådet.
3. Tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og de grundlæggende rettigheder.
4. Fjerde anbringende vedrørende tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2022/582 af 8.4.2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2022, L 110, s. 55).

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/581 af 8.4.2022 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2022, L 110, s. 3).

Sag anlagt den 21. juni 2022 — PT mod Kommissionen

(Sag T-367/22)

(2022/C 303/71)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: PT (ved advokat S. Orlandi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen af 4. oktober 2021, hvorved ansættelsesmyndigheden beregnede og udbetalte sagsøgerens alderspension, annulleres i det omfang den del af sagsøgerens pension, der er overført til pensionsordningen for Den Europæiske Unions institutioner, som ikke har nogen virkning for dennes pension, ikke er blevet tilbageført til denne.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om en ulovlighedsindsigelse for så vidt angår artikel 77, stk. 4, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«). Sagsøgeren har gjort gældende, at denne bestemmelse ikke fastsætter tilbagebetalingen af den overførte pension, når der ikke er taget hensyn til denne ved beregningen af den pensionsydelse, der skal udbetales.
2. Andet anbringende om, at de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11 og 12 i bilag VIII til vedtægten om overførsel af pensionsrettigheder er ulovlige. Ifølge sagsøgeren fastsætter disse bestemmelser ikke en tilbageførsel af overført pension, der har medført et »tillæg« i pensionsordningen for Den Europæiske Unions institutioner, når dette »tillæg« ikke medfører nogen forhøjelse af den udbetalte pension.
3. Tredje anbringende om en ugrundet berigelse. Sagsøgeren har gjort gældende, at det manglende retsgrundlag for tilbageførsel af overført pension, der ikke har nogen virkning, når eksistensminimumsmekanismen, som omhandlet i vedtægtens artikel 77, stk. 4, finder anvendelse, faktisk medfører en ugrundet berigelse af Den Europæiske Union.

Sag anlagt den 22. juni 2022 — Cassa Centrale mod EUIPO — Bankia (BANQUÌ)

(Sag T-368/22)

(2022/C 303/72)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Cassa Centrale Banca — Credito Cooperativo Italiano SpA (Trento, Italien) (ved advokaterne J. Graffer, G. Locurto og A. Ottolini)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Bankia, SA (Madrid, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Cassa Centrale Banca

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket BANQUÌ — registreringsansøgning nr. 17 889 900

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. april 2022 af første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1318/2021-1)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse, hvorved det er fastslået, at tegnene er forskellige, og at den ansøgning, der er rejst indsigelse i mod, fremmes til registrering, annulleres.

— Modparterne tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 27. juni 2022 — Montanari mod EUCAP Sahel Niger**(Sag T-371/22)**

(2022/C 303/73)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* Marco Montanari (Reggio Emilia, Italien) (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Champetier)*Sagsøgt:* EUCAP Sahel Niger (Niamey, Niger)**Sagsøgerens påstande**

— Sagen fremmes til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.

Følgelig:

- Ophævelse af afgørelsen af 28. april 2022, for så vidt som det krav om erstatning, som sagsøgeren fremsatte den 4. februar 2022, derved ikke blev imødekommet.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for det ikke-økonomiske og økonomiske tab, som sagsøgeren har lidt, og som efter ret og billighed er opgjort til henholdsvis 10 000 EUR og 964 800 EUR.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende vedrører tilsidesættelse af arbejdstagerens ret til sundhed og værdighed samt den psykiske chikane, sagsøgeren har været udsat for.
2. Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af retten til god forvaltning og omsorgspligten.

Retten kendelse af 21. juni 2022 — BAE Systems mod Kommissionen**(Sag T-773/19) ⁽¹⁾**

(2022/C 303/74)

Processprog: engelsk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 10.2.2020.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA